

U U T I S

KYMI

2000 UPM-Kymmene Oyj, Kouvankosken tehtaiden julkaisu

6

ENNÄTYSTAHTIA
ELOKUUSSA, s. 3

ELÄMÄÄ
KIINALAISITTAIN, s. 14

Reijo
Virta

Kansikuva:

Palkkeja ja elementtejä asennettiin Artti-projektin työmaalla syyskuussa.

Kuva: Matti Lehto.

Tuhansia tonneja

Utiskymissä on kuluvan vuoden mittaan kerrottu Kymin ja Voikkaan tehtaiden tuotantolinjoista, jotka ovat saavuttaneet uusia kuukausituotantoennätyksiään. Tässä numerossa nähdään, että Kymin PK 9 on ylittänyt päällystämätöntä hienopaperia valmistavan koneen haamurajan, 30 000 tonnia kuukaudessa. Niin ikään koivusellua syntyi elokuussa ennätysmäärä, 28 762 tonnia.

Paperikoneiden ja jälkikäsitteilyn tuotannot saattavat eri syistä vaihdella voimakkaastikin eri kuukausina. Kuusanniemen sellutehdas sen sijaan tekee tuotantoa tasaisemmin.

Tämän Utiskymien ilmestymisen aikoihin sellutehdas tulee valmistaneeksi 10 miljoonaa tonnia sulfaattisellua. Kerromme tarkan päivämäärän seuraavassa numerossamme.

Vuonna 1964 käynnistynyt Kuusanniemen tehdas on yksi UPM-Kymmene-konsernin kolmesta kotimaisesta sellutehtaasta. Pietarsaarella sulfaattisellun tuotanto alkoi vuonna 1962 ja Lappeenrannassa 1964.

Pietarsaarella 10 miljoonan tonnin raja ylitettiin vuonna 1994 ja Lappeenrannassa kesäkuussa 1998. Kuusanniemen sijoittuminen kolmanneksi johtuu siitä, että tehdasta on voitu uudistaa eri tahdissa kuin muita. Merkkipaalun ohittamisesta kuusanniemeläiset ansaitsevat kuitenkin lämpimät onnittelet.

Tuhansia vuosia

Kymi Paper Oy:ssä, Voikkaan tehtaalla sekä Verlassa syyskuun lopulla vierailut Kiinan metsäministeri **Wang Zhibao** onnitteli UPM-Kymmeneä siitä, että se tehokkaan tuotantokoneistonsa ja maailmanlaajuisen organisaationsa lisäksi kunnioittaa myös alan perinteitä ylläpitämällä UNESCO:n maailmanperintöluetteloon hyväksytyä Verlan tehdasmuseota.

Ministeri Wangin maininta paperinvalmistuksen alkamisesta hänen kotimaassaan jo 1900 vuotta sitten muistuttaa meitä alan pitkistä kehityskaarista: Kiinan metsäteollisuuden tämänhetkinen kehittäminen suomalaisopein on vain yksi vaihe paperikulttuurista.

Reijo Virta

UPM

6/2000

Tässä numerossa mm.

- 3** Kymillä tehtiin tuotantoennätyksiä elokuussa.
- 4** Ajankohtaista Artista.
- 12** Kymin 100-vuotissäätiöltä uudenlaisia apurahoja.
- 18** Bjarne Nygårdin mietteitä ja muistoja pitkän uran ajalta yhtiössä.
- 22** Selkäasiaa.
- 26** Suomen nopein paperimies työskentelee Voikkaalla.

Vakio palstat

- 37** Kiitokset, merkkipäivät, henkilöutiset.
- 38** Eläkepäiville, osanottomme.

Elokuussa tehtiin lujasti koivusellua ja paperia

PK 9:n kuukausituotantoennätyksen tekoon osallistuivat mm. (vasemmalta) Seppo Muukka, Pekka Suorsa, Jari Tähtinen ja Jussi Leinonen.

Kymin paperitehtaan PK 9 teki elokuussa uuden kuukausituotantoennätyksen 30 369 tonnia. "Paperitehtaan historiassa tämä on ensimmäinen kerta, kun konelinja ylittää 30 000 tonnin rajapaalun", sanoo PK 9:n käyttösinoööri **Pentti Putkinen**.

Vuoden tehokkain täyskäyntikuukausi syntyi Putkisen mukaan hyvällä kokonaishyötysuhteella ja keskinopeudella 1 200 metriä minuutissa.

"Kaikki taisi elokuussa loksahtaa paikalleen", tuumaa sylinterimies **Pekka Suorsa**. Monia asioita on saatu kuntoon. "Naruttomat päänniinit ovat helpottaneet paperin saamista päälle katkojen jälkeen. Myös viiraosalla ja puristinosalla tehdyt muutokset ovat auttaneet."

Myös sellutehtaan koivulinja teki elokuussa tuotantoennätyksen, 28 762 tonnia.

"Linjan hyvän toiminnan lisäksi tulokseen vaikutti talteenottolinjan eli soodakattilan, haihduttamon ja lipeämön tasainen ajo. Mekaanisia häiriöitäkään ei ollut merkittävästi", sanoo tehtaan tuotantopäällikkö **Markku Laaksonen**.

"Paperitehtaan täyskäynnin ansiosta paperikoneet veivät valmistetun massan alta pois, joten tuotantoa ei senkään vuoksi tarvinnut rajoittaa."

KUVA: LAURI SORVOJA

Johtaja Niinikoski (toinen oikealta) selostamassa ministeri Lindénille Verlan puupahvin käyttötarkoitusta ja vientikohteita. Kuvassa keskellä Jaalan kunnanjohtaja Seppo Porkka ja oikealla tehdasmuseon opas Ilkka Sahanen.

Ministeri Lindén tutustui paperitaiteeseen ja Verlaan

Kulttuuriministeri **Suvi Lindén** vieraili Pohjois-Kymenlaaksossa 19.9. Hän tutustui Kuusankoskella Suomen Paperitaidegalleriaan ja Jaalassa Verlan tehdasmuseoon ja samalla koko ruukkikylään. Vierailun isäntänä toiminut johtaja **Eero Niinikoski** UPM-Kymmenen konsernihallinnosta kertoi, että käynnin tarkoituksena oli tutustua Suomen paperimaakunnan kahteen tärkeimpään kulttuurikohteeseen paperitaidegalleriaan

ja Verlaan, joissa kummassakaan ministeri Lindén ei ole aikaisemmin käynyt.

Verlassa keskusteltiin Niinikosken mukaan erityisesti valtion roolista maailmanperintökohteiden pitkän tähtäyksen suojelussa sekä opetusministeriön ja museoviraston mahdollisuuksista rahoittaa vanhojen rakennusten kunnostus- ja entisöintitöitä. Vierailuun osallistui myös Kuusankosken kaupungin ja Jaalan kunnan edustajia.

Kättä päälle! Sopimuksen höyrykattilan toimittamisesta allekirjoittivat Kvaerner Pulping Oy:n toimitusjohtaja Bertel Langenskiöld (vasemmalla) ja Kymin Voima Oy:n toimitusjohtaja (oto) Pekka Koivisto.

Kymin Voimalle tilattiin kiinteän polttoaineen kattila

TEKSTI: REIJO VIRTA
KUVA: SAKARI SEPPÄLÄ

Kymn Voima Oy:n ja Kvaerner Pulping Oy:n välillä allekirjoitettiin syyskuussa kiinteän polttoaineen höyrykattilan hankintasopimus. Kattila, jossa poltto tapahtuu ns. kuplivalla leijukerosperiaatteella, sijoitetaan Kuusanniemeen rakennettavaan biopolttoainevoimalaitokseen.

Kvaerner Pulpingin toimitus kattaa kattilan lisäksi laitoksen runkorakenteet ja ulkoseinät vuorauksineen. Kattilarakennuksen teräsrungon asennus alkaa maaliskuussa 2001, itse kattilan asennukset toukokuussa 2001.

Voimalaitostyömaalla aloitetaan louhintatyöt kuluvan kuun aikana. Voimalaitoksen turpiiniin otetaan höyryä ensimmäisen kerran kesäkuussa 2002. Jatkuva ajo laitoksella aloitetaan elokuussa 2002.

Artti-projektin työmaalla elementtien ja kattopalkkien asennus oli täydessä vauhdissa syyskuun loppupuolella.

KUVA: MATTI LEHTO, TEKSTI: REIJO VIRTA

Artti etenee – konehalli kohoaa

Artti-projektin työmaalla on louhinta- ja maansiirtotyöt toteutettu aikataulun mukaisesti.

Elementiasennukset, jotka käynnistyivät syyskuun alussa, jatkuvat loppuvuoden ajan. Päällystyslaitoksen maavaraisten perustusten teko on loppusuoralla. Ensimmäiset näyttävistä, 43-metrisistä kattopalkeista kuljettiin syyskuun toisella viikolla työmaalle. Vastaavia poikkeuskuljetuksia Kuusankosken lävitse tapahtuu useita kymmeniä.

Kattopalkkien kanssa samanaikaisesti asennetaan myös hallin välitaso- ja kattoelementtejä sekä nostetaan katto-osan valmistuttua paikoilleen mm. ilmastointikonehuoneet.

Hankkeen prosessisuunnittelussa on käynnissä suunnitelmien hionta ja sen jälkeen tapahtuu lopullinen jäädyttäminen, jotta taataan, että lokakuussa alkava laitesuunnittelu tapahtuu toimittajien taholla oikein. Syys-

ja lokakuun aikana suoritetaan runsaasti erilaisia hankintoja.

Projektin tukiryhmätoimintaan on nimetty koordinaatiryhmä sekä kolme tukiryhmää: PK 8:lle, päällystyskoneelle ja jälkikäsittelyyn. Tukiryhmiä vetävät ko. prosesseista vastaavat **Pekka Rekula, Stefan Fors ja Eerik Huikuri.**

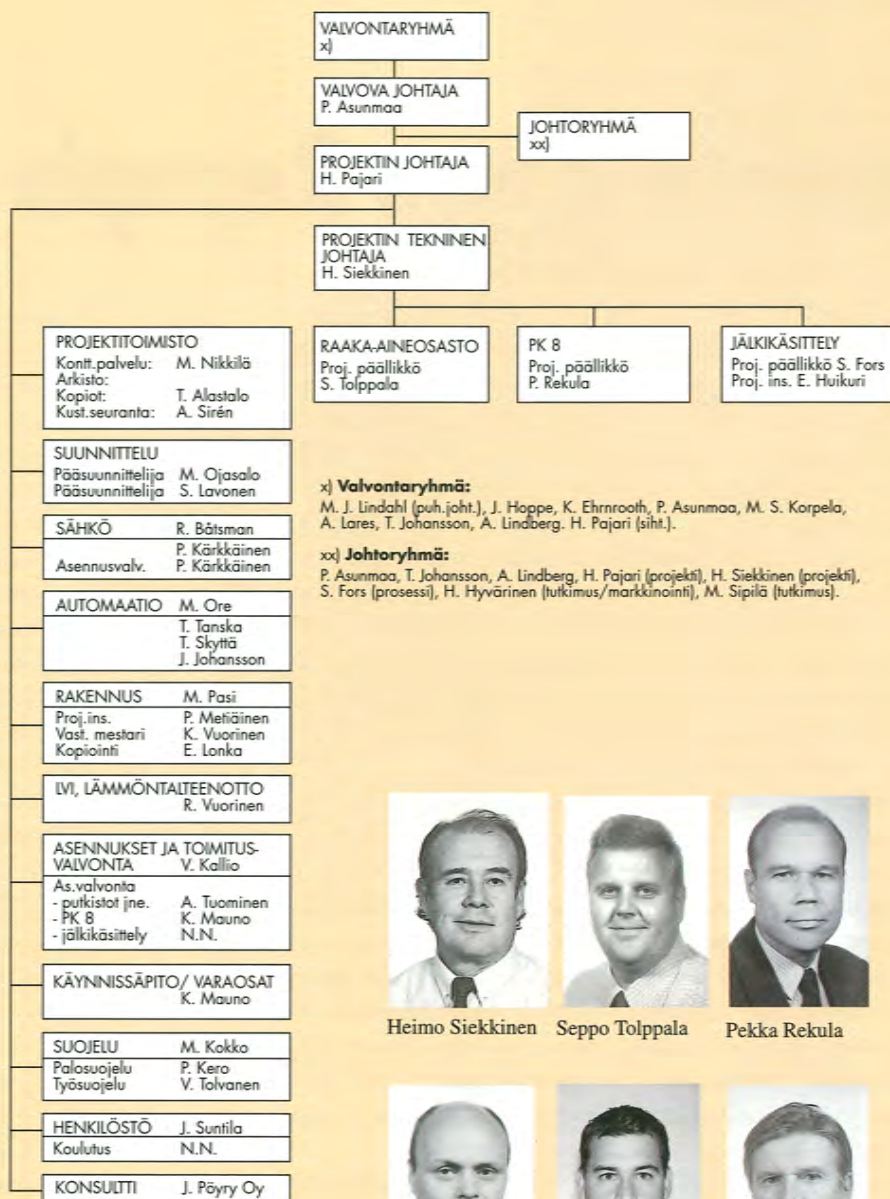
Paperitehtaalta projektin palvelukseen siirtyvien osalta on henkilöstöjärjestelyt toteutettu ja vuorossa on tuotantolinjan henkilöstö- ja koulutusasioihin pureutuminen.

Artti-hanke on projektijohtaja **Harri Pajarin** mukaan kokonaisuudessaan aikataulussa. Rakennustöissä on tällä hetkellä noin 40 henkilöä.

Viereisellä sivulla Artti -projektioirganaation kaavio.

Heimo Siekkinen Artti-projektin tekniseksi johtajaksi

ARTTI-PROJEKTIORGANISAATIO 1.9.2000

Heimo Siekkinen Seppo Tolppala Pekka Rekula

Stefan Fors Eerik Huikuri Vesa Kallio

Artti-projektin organisaatio on 1.9.2000 lähtien seuraava:

Projektipäällikkö **Heimo Siekkinen**, 59, tekniseltä osastolta on nimitetty Artti-projektin tekniseksi johtajaksi.

Arttiin liittyvä tuotantoprosessi on jaettu kolmeen projekti-alueeseen, joiden projektipäällikköinä toimivat: insinööri **Seppo Tolppala**, 46, raaka-aineosasto, insinööri **Pekka Rekula**, 43, PK 8, ja dipl.ins. **Stefan Fors**, 39, päällystys ja jälkikäsitely, jolla alueella insinööri **Eerik Huikuri**, 29, toimii projekti-insinöörinä. Projektipäälliköt raportoivat Heimo Siekiselle.

Insinööri **Vesa Kallio**, 53, Voikkaalta on nimitetty projektin asennuspäälliköksi. Hän raportoi projektin johtaja **Harri Pajarille**.

Projektissa muina vastuuhenkilöinä toimivat mm: **Markku Pasi** rakennuspäällikkö, **Matti Ore** automaatio, **Raine Båtsman** sähköistys, **Kari Mauno** käynnissäpito/varaosat, **Risto Vuorinen** LVI, lämmöntalteenotto, **Martti Kokko** työsuojelupäällikkö, **Marja Nikkilä** toimistopalvelut, **Mauri Ojasalo** pääsuunnittelija: raaka-aineosasto ja PK 8, **Sakari Lavonen** pääsuunnittelija: jälkikäsitely, **Jukka Suntila** henkilöstö.

Muilta osin täydennetty projektiorganisaatio näkyy viereisestä kaaviosta.

**KANADALAISTA OSAAMISTA VAHVISTAMAAN
YHTIÖN GLOBAALIA ASEMAA JOHTAVANA
AIKAKAUSLEHTIPAPERIN VALMISTAJANA**

UPM-Kymmene ostaa Repapin

UPM-Kymmene Oyj ja Repap Enterprises Inc. ovat tehneet sopimuksen, jonka mukaan UPM-Kymmene ostaa Repapin.

Kaupassa Repapin osakkeenomistajat saavat 0,20 Kanadan dollaria osakkeelta, joka vastaa noin 100 prosentin preemiota verrattuna yhtiön viime aikojen pörssikurssiin Toronton pörssissä. Repapin osakepääoman arvoksi muodostuu noin 160 miljoonaa Kanadan dollaria (120 miljoonaa euroa), jolloin yhtiön kokonaisarvoksi tulee noin 1,35 miljardia Kanadan dollaria (1,01 miljardia euroa). Kaupan goodwill-poistoarvo on noin 400 miljoonaa Kanadan dollaria (300 miljoonaa euroa).

Sekä UPM-Kymmenen että Repapin hallitukset ovat yksimielisesti hyväksyneet yrityskaupan. Lisäksi Repapin kaksi suurinta osakkeenomistajaa, the Third Avenue Trust ja TD Asset Management Inc., jotka yhdessä omistavat 31 prosenttia osakkeista, ovat ilmoittaneet kannattavansa sopimuksen hyväksy-

mistä ja äänestävänsä sen puolesta koko omistususuuttaan vastaavalla äänimäärällä ehdoin, jotka on määritelty asiaa koskevissa sopimuksissa.

Kaupan toteutuminen edellyttää, että kaksi kolmasosaa Repapin osakkeenomistajien yhtiökokouksessa antamista äänistä puoltaa sopimuksen hyväksymistä. Kaupasta päättävä Repapin ylimääräinen yhtiökokous on tarkoitus pitää lokakuun puolivälissä. Tämän jälkeen kauppa saatetaan päätökseen heti, kun tarpeelliset viranomaishyväksynnät on saatu. Kauppa ei vaadi UPM-Kymmenen osakkeenomistajien erillistä hyväksyntää.

Yrityskauppa tukee UPM-Kymmenen pitkän aikavälin strategiaa ja vahvistaa sen globaalia asemaa johtavana aikakauslehtipaperien valmistajana. Se lujittaa yhtiön kilpailuasemaa yhtenä merkittävimpänä paikallisena aikakauslehtipaperin toimittajana Pohjois-Amerikassa sekä vahvistaa UPM-Kymmenen kustannustehokasta, modernia konekantaa. Toteutuessaan kaup-

pa tuo mukanaan huomattavia synergiaetuja. UPM-Kymmenessä arvioidaan, että vuotuisten synergiaetujen määrä ennen veroja on noin 50 miljoonaa Kanadan dollaria (37 miljoonaa euroa) vuonna 2002. Synergiahyötyjä saadaan tuote- ja markkinamixin optimoinnista, säästöinä ostoissa ja logistiikassa. Lisäksi säästöjä syntyy myynti-, yleis- ja hallintokuluissa sekä ottamalla käyttöön parhaat yhteiset toimintatavat.

“Repapin johto ja henkilöstö ovat tehneet loistavaa työtä viime vuosina parantaakseen yrityksen taloudellista ja toiminnallista tulosta. Täysin integroidun tehtaan ansiosta UPM-Kymmene pystyy entistä paremmin palvelemaan pohjoisamerikkalaista asiakaskuntaansa”, UPM-Kymmenen toimitusjohtaja **Juha Niemelä** sanoo.

“Repapin maailmanluokan toiminta ja henkilöstö täydentävät UPM-Kymmenen ydinosaamista, tehokkuutta, erittäin hyvin”, Repapin toimitusjohtaja **Stephen Larson** sanoo.

Repap on sitoutunut siihen, ettei se hanki kilpailevia sopimustarjouksia, joskin se voi ottaa kantaa parempaan tarjoukseen. Sopimuksen ehtojen mukaan Repap on myöntänyt UPM-Kymmenelle peruuttamattoman option suunnattuun osakeantiin, joka vastaa 19,9 prosenttia Repapin koko osakekannasta. UPM-Kymmene voi käyttää tätä optiota, mikäli kilpaileva tarjous ehdotus tehdään julkisesti. Tietyin edellytyksin Repap on velvollinen maksamaan sopimuksen purkautumisesta UPM-Kymmenelle yhteensä 18 miljoonaa Kanadan dollaria (13,6 miljoonaa euroa), mikä on noin 1,3 prosenttia Repapin kokonaisarvosta.

Repap on suurelta osin rahoitettu korkeakorkoisilla velkakirjoilla, joiden ennakotalunastamista UPM-Kymmene harkitsee.

UPM-Kymmenen taloudellisenä neuvonantajana hankkeessa on toiminut RBC Dominion Securities Inc. ja Repapin taloudellisenä neuvonantajana Donaldson, Lufkin & Jenrette. ■

**VOIKKAAN PÄÄLLYSTETYT PAPERIT
-TUOTANTOYKSIKÖN JOHTAJA
JUHA KÄÄRIÄINEN:**

Tehdas vahvistaa selvästi yhtiön asemaa Pohjois-Amerikassa

“Päällystetyt painopaperit -tuoteryhmässä kauppaan ollaan tyytyväisiä ja siitä ollaan innostuneita. Tehtaan koneet ovat moderneja ja nopeita. Tehdas vahvistaa selvästi UPM-Kymmene asemaa Pohjois-Amerikassa. Tuoteryhmän koneiden tehokkuutta voidaan nostaa, kun tuotejaot optimoidaan uudestaan. Tuoteryhmä alkaa myös olla selvästi kansainvälinen, mikä lisää työn haasteellisuutta. Osaaminen lisääntyy, kun asioita tarkastellaan monesta eri näkökulmasta.”

Repap lyhyesti

Repap New Brunswickin tuotantolaitoksiin kuuluu paperitehdas, sellutehdas, hiomo sekä kaksi sahaa. Tuotantolaitokset sijaitsevat Miramichi-joen varrella New Brunswickin osavaltiossa Kanadasa ja yhtiön palveluksessa oli noin 1 480 henkeä vuoden 1999 lopussa. Repapin liikevaihto samana ajankohtana oli 570 miljoonaa Kanadan dollaria (425 milj. euroa).

Repapin osuus Pohjois-Amerikan päällystetyn puupitoisen aikakauslehtipaperin tuotantokapasiteetista on 9 prosenttia. Yhtiön paperia käytetään aikakauslehdissä, myyntiluetteloissa, liitteissä sekä mainospainotuotteissa. Repapin myynnistä aikakauslehtipaperin osuus on 87 prosenttia, sellun 10 prosenttia sekä sahatavaran 3 prosenttia. Valtaosa Repapin tuotannosta, 86 prosenttia myydään Yhdysvaltoihin, Kanadaan myydään 11 prosenttia ja muille markkinoille 3 prosenttia.

PAPERIN TUOTANTO

LWC-paperitehtaata, joissa kaksi paperikonetta (PM1 and PM2)

- Pohjois-Amerikan moderneimmat LWC-paperitehtaata
- vuotuinen yhteenlaskettu kapasiteetti: 450 000 tonnia
- PM 1: käynnistyi 1986, 220,000 t/a, leveys 8,28 metriä, nopeus 1,385 m/min
- PM 2: käynnistyi 1989, 230,000t/a, leveys 8,43 metriä, nopeus 1,430 m/min.

KUIDUN SAANTI INTEGROITU

Hiomo

- vuotuinen kapasiteetti: 125,000 t/a (90 % valkaistua)
- koko tuotanto menee paperitehtaiden kulutukseen

Sellutehdas

- joka valmistaa valkaistua havupuumassaa
- vuotuinen kapasiteetti: 235,000 t/a
- noin 90,000 t/a myydään markkinaselluna, ja loput 35 prosenttia käytetään omilla paperitehtailla,

SAHAT

Kaksi sahaa, joiden yhteenlaskettu vuotuinen kapasiteetti 136 800 kuutiometriä

- Nelson, vuotuinen kapasiteetti 24 000 kuutiometriä
- Blackville, vuotuinen kapasiteetti 113 000 kuutiometriä
- Sahojen tuotanto myydään Kanadan itäosiin ja Yhdysvaltojen luoteisosiin.

MYNTIYHTIÖT

Repapilla on markkinointiyksikkö Stamfordissa, Connecticutin osavaltiossa, myyntiyhtiöt Montrealissa Kanadassa sekä Philadelphiassa ja Chicagossa Yhdysvalloissa.

PUUNHANKINTA

Valtion hakuulisenssit 690 000 hehtaarille metsää, joka kattaa 44 prosenttia Repapin käyttämästä puuraaka-aineesta, loput yksityisiltä metsänomistajilta.

YMPÄRISTÖ

Alueen yritys kansalaisena Repap tuntee vastuunsa ympäristön suojelelta. Yhtiö tekee yhteistyötä kaikkien viranomaisten kanssa varmistaakseen, että se täyttää kaikki ympäristövaatimukset.

Changshun hienopaperitehdas Kiinassa kokonaan UPM-Kymmenele

Changshun hienopaperitehdas siirtyi UPM-Kymmeneen 100-prosenttisesti omistamaksi tytäryhtiöksi 1.9. Se kuuluu konsernin Hienopaperitoimialaan yhdessä Kymi Paper Oy:n ja Nordland Papierin kanssa.

UPM-Kymmene Oyj sopi elokuussa APRILin (Asia Pacific Resources International Holdings Ltd.) ja sen pääomistajan kanssa osakekaupasta, jolla heidän 51 prosentin osuutensa Kiinassa sijaitsevasta Changshun hienopaperitehtaasta siirtyy UPM-Kymmeneen omistukseen. Kauppahinta oli 150 miljoonaa US-dollaria. Kaupan jälkeen UPM-Kymmene omistaa yhtiön kokonaisuudessaan.

Suzhoussa sijaitseva hienopaperiyhtiön omistama jalostuslaitos siirtyi APRILin omistukseen. Samalla sovittiin kuuden ja puolen vuoden mittaisesta lyhytkuivatusellun toimituksista Changshun paperitehtaalle. UPM-Kymmene aiemmin APRILille myöntämän 121 miljoonan US-dollarin lainan uudeksi vakuu-

deksi on sovittu Riaupulp-yhtiön osakkeita, jotka edustavat noin 12 prosenttia yhtiön osakekantasta.

Changshun paperitehdas sijaitsee 188 hehtaarin tontilla Jangtse-joen rannalla Jiangshun provinssissa noin 100 kilometriä Shanghaista. Valmetin toimittama päällystämätöntä hienopaperia 350 000 tonnia vuodessa valmistava paperikone ja arkittamo käynnistyivät maaliskuussa 1999.

Tehdasalueella on valmiina merkittävät paperinvalmistusta tukevat toiminnot kuten 100 MW:n voimalaitos ja oma satalma, josta hoidetaan raaka-aineiden ja valmiiden paperituotteiden kuljetuksia. Alueella on tilaa useammalle paperikoneelle. Tehdaskokonaisuuteen on investoitu

käyttöpääoma mukaan luettuna noin 600 miljoonaa US-dollaria. Tehtaan henkilöstömäärä on 680.

UPM-Kymmeneellä on ollut johtamisvastuu Changshun paperitehtaasta sen käynnistymisestä lähtien. Tehdas on teknisesti toiminut erinomaisesti. Kuluvana vuonna tehtaan tuotannon arvioidaan olevan noin 290 000 tonnia päällystämätöntä hienopaperia. Tuotannosta noin 80 prosenttia toimitetaan asiakkaille arkkeina. Viennin osuus on noin puolet ja se suuntautuu Kiinan lähialueille.

UPM-Kymmeneen vuosittainen hienopaperikapasiteetti on kaupan jälkeen 2 400 000 tonnia, josta päällystämätöntä hienopaperia on noin 1 400 000 tonnia.

Changshun ja UPM-Kymmene Fine Paperin yhteinen historia

Changshun hienopaperitehtaan ja UPM-Kymmeneen Hienopaperitoimialan yhteiset vaiheet tähän mennessä:

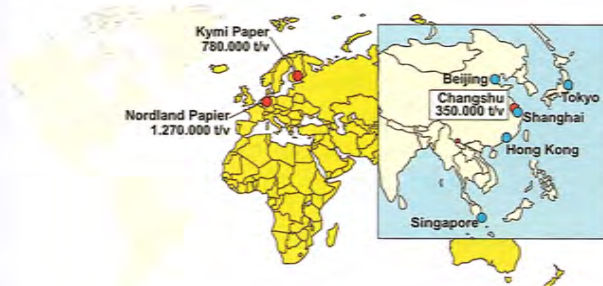
1-vaihe:

UPM-Kymmene teki osakevaihdon APRIL-metsäyhtiön kanssa (30 % swop) 1997. Tähän sopimukseen kuuluivat osuudet:

- Sellutehdas Indonesia, Riaupulp
- Hienopaperikone Indonesia, Kerinci
- Hienopaperikone Kiina, Changshu
- Jalostuslaitos Kiina, Suzhou

2-vaihe:

- Aiempi 30 prosentin osakevaihto purettiin ja poistettiin Indonesiasta
- Tilalle 49 prosentin omistusosuus Changshun paperitehtaasta ja Suzhoun jalostuslaitoksesta Kiinassa

3-vaihe:

- 100 prosentin omistus Changshun tehtaasta 1.9.2000
- Suzhoun jalostuslaitoksesta luovuttiin
- 12 % omistusosuus Riaupulp sellutehtaasta ja 6,5 vuoden sellutoimitussopimus lainaa vastaan.

Kymin ja Nordlandin henkilöstön edustajat tapasivat Kuusankoskella

TEKSTI JA KUVA: ANSSI PÄIVISALO

Vierailuohjelmaan kuului myös tutustuminen Verlan tehdasmuseoon.

Nordland Papierin henkilöstön edustajat vierailivat Kuusankoskella 13.–14.9. Vuosittain pidettävässä kokouksessa oli mukana neljä edustajaa Nordlandin yritysneuvostosta. Kymin henkilöstöhallinnon ja ryhmien edustajat olivat mukana henkilöstöhallintojohtaja **Martti Purmosen** johdolla.

Koskelassa pidetyssä kokouksessa keskusteltiin työvoima-, työterveys- ja koulutusasioista. Johtava lääkäri **Antti Jokinen** kertoi, kuinka työterveysasiat ja Tyky-toiminta on järjestetty Kymillä. Hallintopäällikkö **Stig-Olof Lindholm** alusti UPM-Kymmenessä menossa olevan Global HR -henkilöstöhallintojärjestelmän nykytilanteesta. Nordland Papierin **Klaus Plüster** puolestaan kertoi uudesta Dörpeniin valmistuvasta Service Centeristä, jossa alkaa pian olla valmista tuotannon aloittamiseksi. Uusi yksikkö työllistää 60 henkilöä.

Henkilöstöjohtaja **Heinz-Ludwig Grossin** mielestä Nordland Papierin ja Kymin välinen yhteistyö henkilöstöasioissa on ollut menestyksellistä ja positii-

“Vesimiehet” vierailivat Voikkaalla ja Verlassa

KUVA: LAURI SORVOJA

Helsingissä syyskuun alussa järjestetyn kansainvälisen flotaatiokonferenssin osanottajia vieraili 12.9. Voikkaan tehtaalla ja Verlan tehdasmuseossa.

Voikkaalla vieraat, joita oli noin 30 maasta eri puolilta maailmaa, tutustuivat tehtaan kemiallisen veden puhdistuslaitokseen. Laitos puhdistaa prosessissa tarvittavan veden flotaatiomenetelmällä eli vesi puhdistetaan kemiallisesti ja lika nostetaan ilmakuplien avulla pintaan.

Vieraita isännöi Voikkaan tehtaan tekninen johtaja **Kai Latvala**.

Idänliikenteen konttivaunujen tukeminen vaatii ammattitaitoa

TEKSTI JA KUVAT: KATJA KUOKKANEN

Jokainen vaununtuenta on erilainen, mutta rakennusosaston Timo Lehtolan ja Jari Ojasen ammattisilmää tarvitaan aina.

"TUENTA EI SAA PETTÄÄ KESKEN JUNAMATKAN"

KUVA: PENITTI ESKELINEN

Tämän näköisinä saapuvat huonosti tuetut rullat määrämpähänsä.

Venäjän kautta rautateitse kulkevat paperintilaukset yleistyivät 1990-luvun alussa. Samalla kasvoi Kymillä tarve asiansa taitavista konttivaunujen tukijoista, sillä venäläisiä vaunuja ei ole tarkoitettu paperinkuljetuksiin. "Vaunun oviaukko on liian matala, jotta trukki mahtuisi kunnolla pakkaamaan vaunun täyteen rullia tai palleteja", kertoo rakennusosastolla työskentelevä **Timo Lehtola**. "Siksi vaunun keskelle jää joskus jopa viiden metrin väli", lisää kirvesmies **Jari Ojanen**.

Rakennusosaston kirvesmiehet Timo ja Jari ovat vaunun tuennan ammattilaisia, jotka tukevat jopa kymmenen Venäjälle tai sen kautta esimerkiksi Ukrainaan matkaavaa vaunulastia viikossa. "Jokainen tuenta on erilainen, joten on opittava soveltamaan tekniikkaa", Timo sanoo. Venäjän-vaunuja on Kymillä tu-

ettavana eniten alkuvuokosta. Konttivaunut lastataan ensin paperitehtaan varastolla ja ajetaan sitten tuettaviksi Kuusanniemen ns. kylmävarastoon.

"Joskus jatketaan päivää, sillä vaunujen on oltava valmiina, kun juna tulee hakemaan", miehet toteavat. "Olisi hienoa tietää kulloisenkin vaunun määrämpää. Tuentaa voisi paremmin suunnitella, kun tietäisi, kuinka pitkälle sen täytyy pysyä kasassa." Venäjän kautta matkaavat vaunut kulkevat Pietariin noin neljässä päivässä. Moskovaan matka taituu seitsemässä ja Kieviin, Ukrainaan, noin kymmenessä päivässä.

"Nykyään työ sujuu paremmin, kun saapuvat vaunut ovat hyväkuntoisia", miettivät Timo ja Jari. "Ennen piti usein kunnostaa seiniä tai lattiaa ennen varsinaista lastausta." Rakennusosaston tuentamiesten mukaan

myös Venäjän vaunukanta uudistuu läntisen Euroopan kaluston kaltaiseksi. Tulevaisuudessa pidemmät ja korkeaoviaukkoiset vaunut saadaan lastattua täyteen, joten tuentaa ei tarvita.

HUOLELLISTA TYÖTÄ HANKALISSA OLOSUHITEISSA

Kylmävarastossa olosuhteet ovat talvisin hyytävät, sillä viima puhaltaa läpivetona ovettomista aukoista. Toisaalta kesällä ulkona lastaaminen on hikistä, sillä peltikattoisissa vaunuissa lämpö nousee kuin saunassa. "Paineilmanaulain on pakkasella joskus käyttökelvoton, kun kompressori jäätyy", kuvaavat tuentamiehet tuentapaikan hankaluuksia.

"Rakennusosaston konttimiehet ovat saaneet kiitosta työstään", kertoo käyttöinsinööri **Pentti Eskelinen**. "Tuenta vaatii

hyvää silmää ja käsitystä siitä, millaisiin törmäyksiin raskas lasti junamatkan aikana joutuu. Siksi vaununtutkijat tekevät vaativaa työtä, jossa kokemus opettaa oikean tuentatavan." Joskus vaunut pitää vuorata sisältä laudoin, kun seinien tai lattian pulvinkannat törröttävät ja ovat vaarassa repiä rullat rikki.

ASIAKASTYYTYVÄISYYS ON TÄRKEÄ ASIA

Liian matalien oviaukkojen takia Timolla ja Jarilla on parannusehdotus, joka vähentäisi tukirakenteiden määrää. "Suunnittelijat voisivat tehdä myös kolmen palletilaattikon korkuisia lavoja. Näin neljän laatikon lavan päälle mahtuisi kolmen lava, ja vaunut saataisiin lastattua täydemmiksi."

Rakennusosaston aluemestari **Marko Helkalan** mukaan tu-

entaa helpottaisi myös aikaisempaa suurempien, tyhjat välit täyttävien ilmapussien kehittäminen. "Tärkeintä tuentatyössä on, että tavara saadaan ehjänä asiakkaalle asti.

Nykyään Kymin vaununtuenta onnistuu, sillä valituksia ei tule Venäjän-vaunuista enää kuten joskus aikaisemmin." Helkala kertoo, että esimerkiksi ukrainalaisten ja venäläisten asiakkaiden kanssa on vaihdettu mielipiteitä tuennasta kasvotusten. Vaununtuentoja on myös seurattu kuvaamalla lähtevät lastit ja vertaamalla tuotteiden Kymiltä lähökuntaa rullien ja pallettien saapumiseen määränpähän.

OHJEKIRJA VGK-VAUNUJEN KUORMAUKSESTA JA TUENNASTA

Loppukesästä valmistui Kymin, Voikkaan ja Saimaa Terminsain yhteistyönä ohjekirja itäisen tavaraliikenteen VGK-vaunujen kuormauksesta ja lastin tuennasta.

Pentti Eskelisen, Saimaa Terminsain työnjohtaja **Hannu Kaipaisen** ja Pietarin logistiikan päällikkö **Pavel Starkovin** kokoama kirjanen on kattava opas aina vaunujen kunnon tarkistuksesta ennen lastausta lastin tuennassa tarvittavien tukimateriaalien ja tuentaa havainnollistavien valokuvien esittelyyn asti. Vihkosta voi lukea esimerkiksi, miten paperilasti tarkistetaan Venäjän raja-asemalla tai millaisiin rasituksiin lasti matkan aikana joutuu.

"Kun tarkastellaan itämarkkinoiden kovaa kilpailutilannetta ja logistiikan alati kiristyviä laatuvaatimuksia, niin lastausopas on tarpeellinen työväline UPM-Kymmenen paperinmarkkinoinnissa", Starkov kommentoi uutta kirjasta. Hänen mukaansa siitä hyötyvät niin paperinvalmistajat, UPM-Kymmeneä ulkomailla edustavat työntekijät kuin asiakkaatkin. ■

Kymenlaakson julkisen sanan edustajat vietiin Sippolan metsiin kuuntelemaan mm. ympäristöpäällikkö Kari Kurun (vasemmalla) selvitystä laikkumätästyksestä.

Metsätietoa toimittajille

Kymenlaakson kauppa-kamari järjesti syyskuun puolivälissä julkisen sanan edustajille koulutuspäivän. Metsätalouden tilasta ja siihen vaikuttavista tekijöistä kertoivat niin UPM-Kymmenen, StoraEnson, Metsäliiton, Kymen Metsäkeskuksen kuin Kymenlaakson ammattikorkeakoulunkin edustajat.

Metsänhoidon eri muotoja toimittajille selvitellyt **Kari Kuru** UPM-Kymmene Metsän Etelä Suomen hankinta-alueelta keskittyi erityisesti ns. laikkumätästykseen esittelyyn sekä koivun hyväksikäyttämiseen osana kasvatettavaa taimistoa.

Laikkumätäs tehdään vetämällä muokkauslevyllä tai kauhakuormaan kärjellä pinta- maata 10–20 sentin syvyydestä ja 1,5 metrin matkalta. Kunta kääntyy näin kaksinkerroin vas-

takkain ja mättään päälle tulee kivennäismaakerros, joka mm. vaikeuttaa tukkimiehentäin pääsemistä vikuuttamaan tainta.

Keskimäärin 20 senttiä korkeiden mättäiden tavoitemäärä on organisaatiosta ja puulajista riippuen 1 600–2 200 hehtaaria kohden.

Kuru kertoi, että maanmuokausmekaniikan paraneminen sekä paakkutaimien ja istutuksen laadun kohoaminen ovat nopeuttaneet istutustainten alkukehitystä, eikä maanmuokkausjälkeen syntynyt luontainen koivu muodosta yhtä kovaa uhkaa havupuutaimille kuin aikaisemmin. Tiheyttä lisäten koivu sensijaan parantaa havupuiden laatua, täydentää taimikkoja ja tuo muita ekologisia etuja.

Vesakon uhkaamat ja ylitiehat taimikot on kuitenkin perattava.

Mikäli koivut selvästi haittaavat mäntyjä, suoritetaan varhaisperkaus 2–3 metrin pituusvaiheessa. Silloin muun muassa mäntyjä pitemmät koivut, jotka sijaitsevat metriä lähempänä mäntyä, poistetaan. Jäljellä olevat koivut hidastavat vesakon kehitystä

Varhaisperkauksen jälkeen perkaus uusitaan taimikon ollessa noin 8-metrinen. ■

TEKSTI JA KUVA: KATJA KUOKKANEN

100-vuotissäätiön laajentamisesta paikallisille tiedotusvälineille kertoivat puheenjohtaja Matti Jaatinen ja asiamies Stig-Olof Lindholm. Lehdistä olivat paikalla Kuusankosken Seudun päätoimittaja Tapio Blinnikka ja Kouvolan Sanomien toimittaja Pirkko Lehtosaari.

KUUSANKOSKELAISET JA KYMENLAAKSO HYÖTYVÄT VARALLISUUDEN KASVUSTA

100-vuotissäätiö laajentaa alaansa uusin apurahoin

Kymin Osaakeyhtiön 100-vuotissäätiössä apurahojen jakokohteiden laajentamista on mietitty jo kymmenen vuoden ajan. Perinteisten keväisin jaettavien toiminta-alueen apurahojen lisäksi on etsitty sopivia keinoja säätiön toimipiirin laajentamiseksi, varsinkin kun perinteisiin apurahoihin oikeutettujen hakijoiden määrä on vuosi vuodelta pienentynyt.

Jaettuja apurahoja on säätiön 28-vuotisen toiminnan aikana kertynyt jo 25 miljoonaa markkaa. Yli 9 400 apuraha on jaettu palveluksessa oleville, eläkeläisille ja heidän perheenjäsenil-

leen sekä tehdaspaikkakuntien yhdistyksille ja seuroille.

Suurin osa säätiön huomattavasta varallisuudesta on UPM-Kymmenen osakkeissa. "Kaikkia munia ei kuitenkaan kannata panna samaan koriin", miettii 100-vuotissäätiön puheenjohtaja **Matti Jaatinen**. "Siksi 100-vuotissäätiön varat on sijoitettu noin 20 yrityksen osakkeisiin ja joukkovelkakirjoihin."

Säätiön toiminnan yleishyödyllisyyden takaamiseksi vuosittaiset muutamien miljoonien osinkotulot täytyy tulevaisuudessa ohjata Kuusankoskea laajemmalle alueelle.

UUSIA APURAHOJA JAETAAN PAINAVIN PERUSTEIN

Kyminlaaksolaisille ja kuusankoskelaisille uudet apurahat ovat merkittävä uudistus. "Perusteiden sekä entisten että uusien apurahojen saamiseksi tulee olla painavat", kertoo säätiön asiamies **Stig-Olof Lindholm**. "Säätiön kuusankoskelaisista työntekijöistä ja toimihenkilöistä koostuva apurahalautakunta tutkii tarkoin hakemukset ja tarpeen vaatiessa käyttää ulkopuolisia asiantuntijoita pätevyyden varmistamiseksi."

Uudenlaiset apurahat olivat

haussa syyskuun ajan. Niistä Kyminlaakson osuus on tarkoitettu joko Kyminlaaksossa asuville tai sieltä kotoisin oleville jatko-opiskelijoille. Apurahoja voivat hakea myös alueella toimivat yhdistykset opintotoiminnan tukemiseen.

Kuusankosken apuraha puolestaan koskee joko paikkakunnalla asuvia tai sieltä kotoisin olevia yksityisiä henkilöitä, kuusankoskelaisia yhdistyksiä ja ryhmiä. Tämä apuraha suunnataan erityisesti opiskeluun tai harrastustoimintaan. Lisäksi ulkomaille tehtävät opintomatkat kuuluvat molempien apurahojen piiriin.

Yksi uudesta kuusankoskelais-apurahasta hyötyvä ryhmä on yhtiöläisten aikuiset lapset, jotka ovat keväisten apurahojen tuen ulkopuolella. Yhtiön ulkopuolisten apurahahakemusten käsittely on loka-marraskuussa, ja jakotilaisuus on suunniteltu joulukuuksi.

Säätiön toiminnan ensimmäisenä kymmenenä vuonna 1973–1984 keskimäärin 65 prosenttia apurahan piiriin kuuluvista oli kuusankoskelaisia. Perustamisai-kaan Kymiyhtiöllä oli henkilöstöä lisäksi kahdeksalla muulla paikakunnalla. Erilaisten organisaatiomuutosten vuoksi kuusankoskelaisista kuitenkin tuli 1990-luvulla käytännöllisesti katsoen ainoa perinteisiä toiminta-alueen apurahoja saava ryhmä.

APURAHAIN KANNUSTETAAN MOTIVOITUNUTTA TOIMINTAA

“Tänä vuonna uusien apurahojen jako on vielä kokeilua, joten tämä ei vielä ole välttämättä lopullinen toimintatapa”, puheenjohtaja Jaatinen sanoo.

Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiön tarkoitus ei ole olla voittoa tuottava, vaan sekä puheenjohtaja Jaatinen että asiamies Lindholm korostavat samaa tavoitetta, eli että säätiön tuotto käytetään runsaaseen jakamiseen tarkoituksena kannustaa motivoitunutta opiskelua ja harrastustoimintaa.

“Haluan kiittää hienosta koulutuskokemuksesta Kuusankoskella - kuusalaaiset ovat olleet todella ystävällisiä. Kuusaan murre ja Rauman kielikään ei ole aiheuttanut kommunikointi vaikeuksia. Kaikille hyvää syksyn jatkoa”, Tytti Mertsalo sanoo.

TEKSTI JA KUVA: IRMA NIEMI

Intranetin koulutukset edenneet hyvin

Kymin tiedontuottaja-koulutukseen osallistuu syys-lokakuun aikana noin 100 henkilöä. Koulutukseen osallistuvilla selvitetään Kymin intranet-ympäristön hallintaan liittyviä kysymyksiä, tietohallinnon ohjeistuksia sekä opetellaan intranetin julkaisutyökalujen käyttö ja verkkokirjoittamisen perusteita. Kouluttajana on toiminut verkkosovellusten asiantuntijana työskentelevä **Tytti Mertsalo** UPM-Kymmenen Painopaperit -toimialan tietohallinnosta.

“KymiNetin tiedontuottajien käyttökoulutus on edennyt hienosti. Yleisesti ottaen kaikki ovat olleet erittäin kiinnostuneita ja innostuneita uudesta intranetistä. Koulutettavat ovat huomanneet, miten kätevää tiedon syöttäminen KymiNetiin on, ja harjaantumattomammaksi eivät ole hermostuneet eivätkä heittäneet “hanskoja tiskiini” missään vaiheessa. Yhdessä on myös pohdittu verkkokirjoittamisessa huomioon otettavia seikkoja. Esimerkkien avulla

on oivallettu, miten pienellä muokkaamisella saadaan teksteihin tehoa lisää” Tytti Mertsalo kertoo.

LOPPUKÄYTTÄJIEN OPASTUS ALKAA MARRASKUUSSA

Loppukäyttäjien opastus intranetin käyttöön aloitetaan marraskuussa. Opastus tapahtuu pääasiassa työpisteissä tai sen läheisyydessä olevassa kokoustilassa. Tarkoituksena järjestetään yhteisopastuksia, jotka ovat kaikille osastoille yhteisiä.

Opastuksen tavoitteena on selvittää kaikille yhtiöläisille intranetin sisältö, oman osaston sivuille tulevat asiat, sekä ne sivut ilmoitustaululla, jonne jokainen voi itse kirjoittaa tekstiä, kuten osterit ja myydään ilmoitukset, kiitokset ja löytötavarat. Loppukäyttäjien opastuksesta huolehtivat osastojen oma väen joukosta nimetyt henkilöt, jotka valmentaan tehtävään lokakuun aikana.

Osastojen johdolle ja esimies-

kunnalle järjestetään tammikuussa erillinen viestintä- ja intranet-koulutustilaisuus, johon sisältyy myös perustiedon tuottaminen intranettiin.

Joulu-tammikuussa on luvassa lisää tiedontuottamisen tekniikkaan perehdyttävää koulutusta. Näihin koulutuksiin osallistuvat uudet tiedontuottajat ja ne henkilöt, jotka eivät ole päässeet alkusyksyn koulutustilaisuuksiin. Samoin lisäopastusta ja muistinvirkistystä kaipaavat tiedontuottajat voivat tulla mukaan.

KymiNet julkistetaan vuodenvaihteessa. Tuolloin kaikille tuttu notes-ilmoitustaulu häviää, samoin ‘vanhassa’ intranetissä olevat asiat siirtyvät KymiNetiin. Tiedotusluonteisen materiaalin lisäksi intranetissä on runsaasti koko yhtiön ja eri osastojen jokapäiväiseen toimintaan liittyviä asioita, raportteja ja ohjeita. Intranet on ‘portti’ tietoon, joka on nyt ollut hajallaan.

UPM-Kymmene Fine Paperin Changshun tehtaalla tutkimuskoordinaattorina työskentelevä Tuija Löfgren kertoo Utiskymin lukijoille kokemuksistaan Kiinassa. Ennen Kiinan tehtaalle siirtymistään Tuija Löfgren työskenteli Kymin tietopalvelun päällikkönä. Hän muutti Kiinaan vuonna 1998. Myös hänen miehensä Peter Löfgren on tehtaan palveluksessa.

Elämä KIINASSA on kiinalainen juttu

Olen nyt ollut Kiinassa yhden vuoden ja kahdeksan kuukautta, joten kokemukseni täältä ovat vielä aika nuoria. Työskentelen tutkimuskoordinaattorina UPM-Kymmenen hienopaperitehtaalla, joka sijaitsee Changshun kaupungista noin 30 kilometrin päässä Yangze-joen rannalla Jiangsun provinssissa. Shanghaihin on matkaa noin 100 kilometriä. Tullessani tänne tehtaasta omisti APRIL 51 prosenttia ja UPM-Kymmene 49 prosenttia. Nyt olen taas 100-prosenttisesti UPM-Kymmenen työntekijä, ja se tuntuu hyvältä.

Kaikki kokemukset, joista teille kirjoitan, ovat puhtaasti omia

tuntemuksiani: kuinka minä koen elämän Kiinassa - ja vain täältä Changshun alueelta, ei koko Kiinasta. En halua jakaa teille myöskään mitään faktatietoa, sillä sitä varten ovat asiantuntijoiden kirjoittamat matkaoppaat.

Tällä kertaa kerron asumisesta ja ravinnosta. Näistä kahdesta aiheesta riippuu ainakin minun viihtymiseni vieraassa kulttuurissa jo aika paljon.

ASUMISESSA OMAT SÄÄNTÖNSÄ

Changshun tehdas omistaa tehdasalueella kaksi huoneistokompleksia ja yhden neljän talon yh-

teenliittymän. Viimeksi mainitussa asuvat nuoret naimattomat tytöt ja pojat, jotka tulevat muualta Kiinasta. Kaksi tai useampi henkilöä aseman mukaan jakavat yhden huoneen. Useammalla huoneella on sitten yhteinen keittiö ja suihku.

On ehdottoman kiellettyä viettää vastakkaisen sukupuolen kanssa yö huoneessa, jos ei ole naimisissa keskenään. Jos siitä jää kiinni, niin se on poliisijuttu - ainakin periaatteessa. Sama sääntö koskee eurooppalaisia, eikä hotelleissakaan saa yöpyä samassa huoneessa kuin oman aviopuolison kanssa.

Kahdessa isossa viisikerroksi-

sessä talossa on kolmen huoneen ja keittiön asuntoja. Yhden asunnon koko on noin 100 neliömetriä. Kaikki ovat samanlaisia. Vanhemmassa kerrostalossa on hissi, mutta nuoremman valmistuttua ruvettiin tinkimään ja jätettiin hissi pois. Ihan hyvä meille, kun muuta liikuntaa ei paljon ole.

Asunnoissa on iso olohuone ja kaksi asiallista makuuhuonetta, jossa kummassakin on oma WC ja suihku. Isomman makuuhuoneen yhteydessä on kylpyamme, jota ei kuitenkaan voi käyttää, koska lämmintä vettä ei ole niin paljon. Uudempaan taloon ei tehty nimittäin yhtä isoja vesiboilereita kuin vanhaan. Kaikessa voi

"Kun antaa itsensä sopeutua vallitseviin oloihin, elämä on paljon helpompaa."

寅

Kalastusta läheisessä mutalammikossa.

säästää. Keittiö on pieni, mutta siinä kyllä pärjää, kun tottuu. Ei vain aina pidä verrata, mitä on kotona. Kun antaa itsensä sopeutua vallitseviin oloihin, elämä on paljon helpompaa.

Huoneistot ovat hyvin suunniteltuja. Tosin viimeistelyssä olisi toivomisen varaa - mutta hyvin on eletty. Kaappeja on keittiössä riittävästi. Niihin tosin mahtuisi enemmän tavaroita, jos niihin olisi laitettu hyllyt. Uunia ei ole - ainoastaan 2-liekinen kaasuliesi. Olen ostanut itselleni pienen uunin ja mikroaaltouunin. Lisäksi on tietenkin jääkaappi-pakastin.

Kaikkiin asuntoihin kuuluu kaksi parvekettä. Mutta niitä ei

voi käyttää kuin keväällä ja syksyllä, koska kesällä on liian kuuma, illallakin.

Vanhemmassa kahdesta kerrostalosta asuu enimmäkseen aasialaisia, päällikkötasoisia perheitä tai poikamiehiä. Uudemmassa asuvat tai oikeastaan asuivat kaikki länsimaalaiset ja muut aasialaiset komennuksella olevat. Nyt länsimaalaisia on enää kahdessa asunnossa vakituisesti. Sen jälkeen, kun länsimaalaiset lähtivät, ovat kiinalaiset päällikkötason henkilöt saaneet oman asunnon. Lisäksi talossa on muutamia vierashuoneita yhtiön vieraita varten.

Kaikki asunnot ovat kalustettuja täsmälleen samanlaisilla ka-

lusteilla. Ei ainakaan synny kateutta toisen asuntoa kohtaan.

Me asumme uudemman talon ylimmässä eli viidennessä kerroksessa. Olemme yrittäneet rakentaa 'oman' kodin ostamalla omia tavaroita ja siten saada viihtyisyyttä - ja kyllä me viihdytäänkin.

Näkymät ikkunoista ovat vaihtelevat, koska tehdasalue on keskellä maanviljelystä. Maisema vaihtuu sen mukaan, mitä pelloilla milloinkin viljellään. Maanviljelyksestä kerron joskus toisen kerran. Muut eurooppalaiset joutuvat asumaan muualla lasten koulujen takia.

En uskalla kertoa, kuinka kiinalaiset asuvat, koska en ole itse käynyt vielä yhdessäkään kodissa. Mutta kuten kaikki muukin Kiinassa, niin myös asumisen taso kohoaa kaiken aikaa ja nopeasti, kuten sen myötä asumiskustannuksetkin.

Sen verran kuitenkin voin kertoa, kuinka esimerkiksi lasketaan asuinneliöt. Ihmettelin aluksi kovasti, miten valtavan isoja huoneistoja ihmiset täällä ostavat. Sitteen selvisi, että neliöt lasketaan aivan eri tavalla kuin meillä Suomessa. Asuinneliöt lasketaan ulkomitoista, ja siihen lasketaan mukaan osuus käytävistä, hissistä, pihasta eli kaikista yhteisistä tiloista. Kun täällä ostetaan uusi huoneisto, siitä puuttuvat kaikki sisustustyöt: ei ole kuin betoniseinät sekä sähkön ja veden sisääntulo.

Maaseudulla on maanviljelijäperheellä oma iso 2- tai 3-kerroksinen talo. Siitä ei ole kuitenkaan

sisustettu kuin pieni osa.

Kaikissa kodeissa ei ole edes välttämättä lämmitystä. Aikaisimpina aikoina oli nimittäin määrätty, että taloja sai lämmittää Yangze-joen pohjoispuolella, mutta ei eteläpuolella, missä mekin asumme. Tällä seudulla on sähkö jo useimmilla perheillä - ja pitäähän sähkö olla, jotta voi katsoa televisiota. Televisio on yksi tärkeimmistä kodin hankinnoista.

RUOKA - KEVYTTÄ, TERVEELLISTÄ JA LIIKKUAISTA

Kun puhun ruoasta, voin puhua vain tämän alueen ruoasta. Kiina on iso maa, ja ruokakulttuuri on aivan erilaista eri puolella maata. Tosin yhteinen piirre kaikille on, että aina syödään puikoilla.

Ruoka on täällä hyvää. Se on useinmiten paloitettu pieniksi palloiksi, jotta puikoilla syöminen onnistuu. Tosin kala ja hyvin mu-reaksi haudutettu kana voidaan tuoda kokonaisena pöytään. Sitteen jokainen 'sorkkii' sitä omilla puikoilla.

Ruoka on hyvin maustettua, ei liian mausteista - ja se tehdään wokkipannulla. Kaikki vihannekset on aina valmistettu pannulla tai ne on höyrytetty. Niitä ei tarjota koskaan raakana, ja vihannekset ovat aina sopivan kovia. Peruna on ruoan lisuke, vihannes. Lopuksi on aina riisiä, jolla täytetään vatsa.

Jatkuu seuraavalla sivulla.

Jatkoa edelliseltä sivulta.

Ruokalistalla on enimmäkseen kanaa ja sianlihaa. Naudanlihaa on harvemmin, sillä se on kallista. Myös kala on kallista tšekäläisittäin, erityisesti lohi, koska se on tuontitavaraa. Sitä ei edes saa näiltä kulmilla, vaan on mentävä Shanghaihin. Valkoinen kala maistuu usein mudalta, varsinkin ankerias. Koskaan ruokaan ei laiteta kermaa tai voita.

Ruokapöytä on valittavana laaja valikoima erilaisia ja erikoisia äyriäisiä, hummereita, taskurapuja, katkarapuja ja jopa jokirapuja, jotka ovat uskomattoman halpoja ja maistuvat suomalaisilta ravuilta. Saisinpä vain tiliä. Yksi kilo rapuja maksaa noin 7 markkaa.

Elo-syyskuun vaihteessa, jolloin sataa paljon, rapuja liikkuu tiellä suuria määriä. Kerran laskin polkupyörällä matkatessani, montako yliajettua rapua oli tiellä kotoa työpaikalle noin yhden kilometrin matkalla. Niitä oli 87 kappaletta. Siinä olisi ollut rapuillallinen jo ystävillekin. Äyriäiset syödään täällä yleensä lämpimänä.

Meille ensimmäinen elävien taskurapujen hankkiminen oli aika hupaisaa. Ostimme kuusi taskurapua läheiseltä torilta. Poljimme kotiin ja laitoimme ravut keittion tiskialtaaseen odottamaan keittämistä illalla. Tiskialtaat ovat täällä hyvin syviä. Sitten lähdimme uudelleen pienelle pyörälennelle.

Kotiin tullessamme oli ensimmäinen rapu jo ovelta vastassa. Keittiössä oli enää yksi. Siinä sitten konttasimme koko olohuoneen läpi. Siellähän ne loputkin piileskelivät, sohvan alla ja kaapin alla.

Erittäin hyvää on raaka, iso hummeri. Se tarjoillaan ravintolassa veneessä, joka on täytetty jäällä. Hummerin liha on pilkottu

Sianpää valmistetaan ja laiteaan juhlapöytään, mutta sitä ei syödä, vaan sen edessä käydään rukouksessa suvun vainajille hyvää tuonpuoleista elämää.

Kiinalaisena uutena vuotena laiteaan pöytä koreaksi ja laiteaan hyvin.

Kala on kallista, erityisesti lohi, koska se on tuontitavaraa.

pieniksi palasiksi, ja se on jäiden päällä samoin kuin loppuosa hummerista. Hummerin tuntosarvet ja saksat vielä liikkuvat refleksiinomaisesti. Hummeri on noin 50 senttimetriä pitkä.

Ensin syödään raaka liha erittäin väkevän japanilaisen wasibatahnan ja soijakastikkeen kanssa. Wasiba on piparjuuresta tehty tahna. Sen jälkeen loput viedään pois. Vähän myöhemmin ne tuodaan uppokeitettynä, kuten saksat, jalat ja muut osat, joissa nyt vähänkin on lihaa. Kaikista tähteistä keitetään lopuksi keitto, jossa on riisiä.

Vihanneksia on paljon, ja ne ovat halpoja. Lähitorilla on vain sesongin tuotteita, mutta isoista kaupungeista saa kaikkea koko

vuoden.

Myös sienä on saatavana erilaisia, ja ne ovat erittäin herkullisia koko vuoden. Hedelmiä on paljon - jo erilaisia melonilajikkeita on valtava määrä. Tässä lähistöllä on erittäin kuuluisat persikkaviljelmät. Persikat ovat niin mehukkaita, ettei niitä voi kuljettaa kuin lyhyitä matkoja. Mansikoita saa talvikuukausina. Ne ovat hyviä - vaikka ei suomalaista mansikkaa parempaa olekaan. Erittäin herkullisia ovat myös isot, keltaiset, kiinalaiset mangot. Kesän alkupuolella saa maukkaita ja mehukkaita litchejä.

SIANPÄÄT KUNNIAAN

Kiinalaiset syövät perinteisesti

terveellisesti. Tavallisen kiinalaisen ruoka on enimmäkseen riisiä ja vihanneksia. Kiinalaisena uutena vuotena kiinalainen ei ole köyhä eikä kipeä, vaan pöytä laiteaan koreaksi. Silloin valmistetaan, ainakin tässä kylässä, iso kala ja kaikkea muuta hyvää.

Ihmettelin kerran, miksi torilla oli sianpäitä kasoittain. Kysyin sitten paikallisilta ystäviltäni asiaa. Sianpää valmistetaan ja laiteaan pöytään, mutta sitä ei syödä, vaan sen edessä käydään rukoilemassa suvun vainajille hyvää tuonpuoleista elämää.

Koska alue, jossa asumme, on Kiinan rikasta seutua, ihmisillä on varaa ostaa myös lihaa ja siipikarjaa. Ruokajuomana on vihreä tee, Coca-Cola tai tuoremehua. Joskus

varsinkin illallisella miehet juovat olutta tai punaviiniä. Naiset eivät yleensä juo alkoholia.

Me syöme arkisin kiinalaisen lounaan tehdasalueen ravintolassa. Ruoka tuodaan vadeilla ja jokainen syö sitä suoraan tarjoiluvadilta omilla puikoilla. Tavallisesti tarjolla on yksi kana-annos tai liha-annos tai molemmat, jos on useampi syöjä. Lisänä on vihanneksia ja riisiä joko höyrytettyä tai paistettuna. Paistettu riisi on kuin meidän pyttipannu. Riisin sekaan laitetaan tähteeksijäneitä vihanneksia ja lihoja tai katkarapuja seka kananmunaa. Usein otamme myös jotain keittoa.

Kaupunkeihin on tullut kuin sieniä sateella McDonaldsin ja Kentucky Fried Chicken'n ruokapaikkoja, ja ne ovat aina tupaten täynnä väkeä. Shanghaissa on paljon länsimaalaisia ruokapaikkoja. IKEAn ravintolasta saa jopa ruotsalaisia lihapullia.

Välillä on ihanaa mennä herkuttelemaan. Tosin siitä saa sitten maksaakin. Mutta kun täältä riisiä puuvillapeltojen keskeltä joskus pääsee sivistyksen pariin, se on kai oikeutettua.

Suomalaista ravintolaa ei vielä ole – mutta sehän meillä on kotona. Pidän huolen siitä, että meillä on täällä aina silliä, hapankorppuja ja Turun sinappia.

Lisää Shanghain juttuja kerron seuraavassa numerossa.

Terveisin Tuija

亥.
(一)
戌
丑.
丙.

Hannu Korhoselle aktiivisen aloitteentekijän kunniakirja

Kuivauskoneen hoitaja Hannu Korhoselle luovutettiin sellun- ja energian aloite-toimikunnan syyskuun kokouksessa kunniakirja aktiivisuudesta aloitteentekijänä. Palkitut aloitteet koskivat ryömintäajasta luopumista, loppukuiva-aineen säädön automatisointia, pihkan kasaantumisen estämistä, painesäätöjä reuna- ja viistopilleille sekä Grubbens-pulperin palloventtiili/akselimuutosta.

Aloite-toimikunnan puheenjoh-

taja Timo Suominen toivoi Korhosen tunnustuspalkinnon kannustavan pitempään yrityksessä työskennelleitä tekemään ennakkoluulottomasti aloitteita. "Yleensä uusi työntekijä huomaa helpommin parannuskohteita työssä ja ottaa ne myös puheeksi."

Korhonen sanoi omien aloitteidensa syntyneen pääasiassa ahaa-elämyksinä, "kun ongelmien kanssa on itse rypenyt". Joskus aloiteasioita on kuitenkin pohdittu myös ryhmätyönä.

TEKSTI JA KUVA: REIJO VIRTÄ

Kymin paperitehtaan PK 9:llä voikkaalaiset vaihtoivat ajatuksia mm. Raimo Merelän kanssa.

Voikkaan paperimiehet pitkän tauon jälkeen Kymillä

Kymin Paper Oy:n toiminnan kehittäminen, Kymin vanhat paperikoneet sekä investointihankkeet olivat päälinnaisina kiinnostuksen kohteina Paperiliiton Voikkaan osasto 36:n toimikunnan vieraillessa syyskuun alkupuolella Kymillä. Vierailun isäntänä oli henkilöstöhallintojoh-

taja Martti Purmonen.

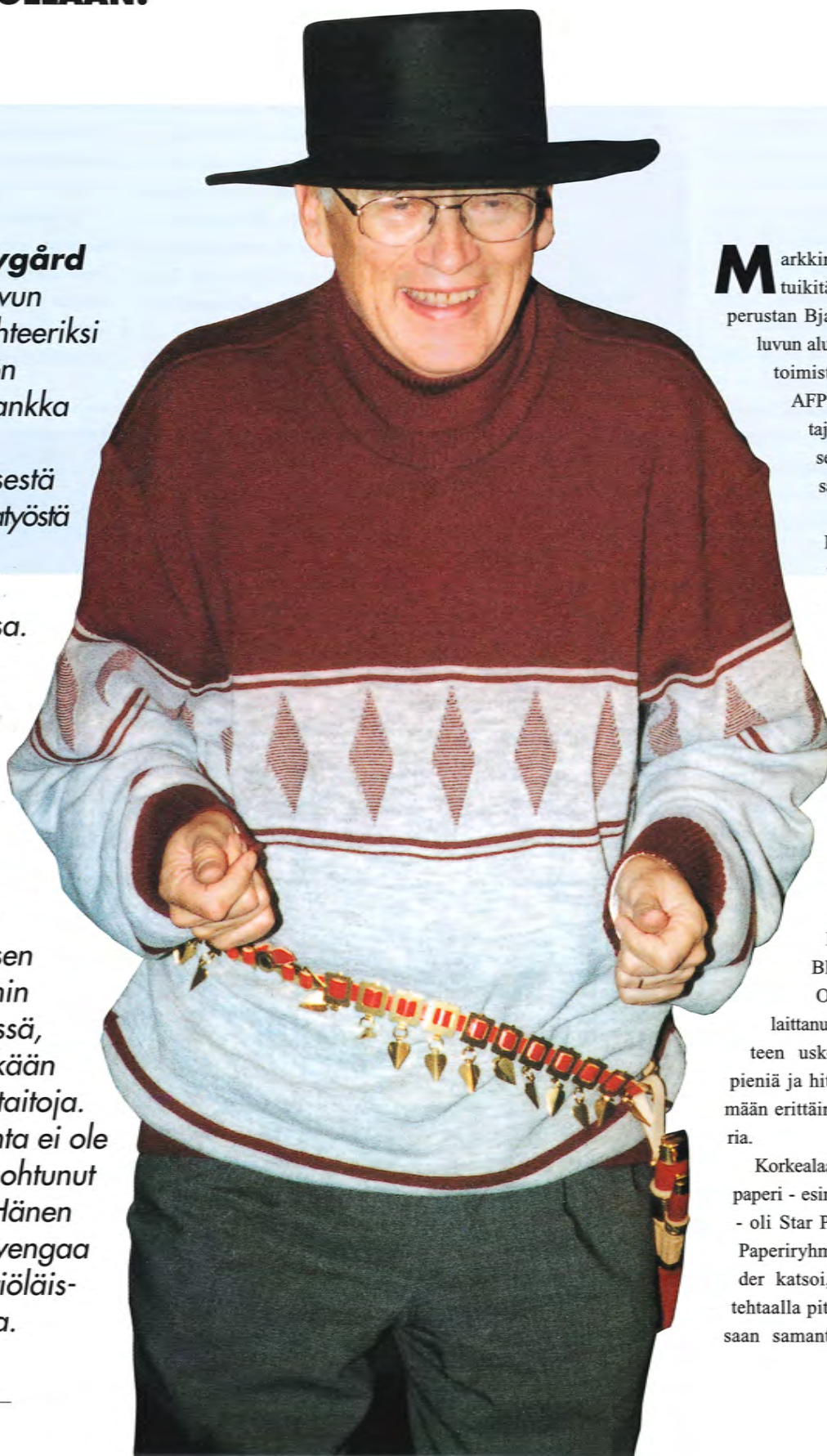
Vierailun yhteydessä keskusteltiin myös tehtaiden välisestä yhteistyöstä. Osasto 36:n taholla suhtaudutaan positiivisesti erilaisten yhteistyömuotojen etsimiseen.

"Viime vuosina tämäntyyppisiä vierailuja tehtaiden välillä on järjestetty mm. organisatorisista

syistä vähän. Kaikilla voikkaalaisilla paperimiehillä ei ole ollut mahdollisuutta tutustua naapuritehtaaseen. Siksi näimme toimikunnan käynnin hyödyttävän niin kymiläisiä kuin voikkaalaisiakin", sanoo Purmonen.

POHJANMAAN POIKIA OLLAAN!

Bjarne Nygård tuli 1970-luvun alussa pr-sihteeriksi Kymi-yhtiöön takanaan vankka kokemus kansainvälisestä suhdetoimintatyöstä STK:n ja Finnfactsin palveluksessa. 2000-luvun alussa hän jäi eläkkeelle Kymiltä takanaan merkittävä ura paperin kansainvälisen markkinoinnin johtotehtävissä, joissa niin ikään tarvittiin pr-taitoja. Suhdetoiminta ei ole Bjarnelta unohtunut vieläkään. Hänen hanurinsa svengaa edelleen yhtiöläis-tilaisuuksissa.

Markkinoinnin tehtävissä tuikitärkeän kielitaidon perustan Bjarne hankki 1960-luvun alussa Suomen Tietotoimistossa Reutersin ja AFP:n juttujen suomentajana ja käsittelijänä sekä tulkin tehtävissä eduskunnassa.

“Taustatietoa Kymiyhtiön asioista minulle alkoi kertyä runsaammin vuoden 1972 syksystä lähtien, kun alkoi aika (Erik V.) Olanderin ‘salkunkantajana’. Talvella 1973 ryhdyin käymään aika usein Star Paper Limitedin tehtaalla Blackburnissa.”

Olander oli tuolloin laittanut Starin tehtaan uuteen uskoon uudistamalla pieniä ja hitaita koneita tekemään erittäin laadukasta paperia.

Korkealaatuinen päällystetty paperi - esimerkkinä Stargloss - oli Star Paperin lippulaiva. Paperiryhmää johtanut Olander katsoi, että tšekäläisellä tehtaalla pitää olla tuotannossaan samantyyppinen paperi.

Bjarne Nygårdin kolme vuosikymmentä paperiteollisuudessa jatkuvaa muutoksen aikaa

Kuusankoskelle suunnitellun päällystyskoneen Diamondstar-nimisellä tuotteella oli tarkoitus tukea Starglossia.

“Se, mikä onnistui Englannissa, ei täällä ollut yhtä nappiin mennyt konsepti”, myöntää Bjarne. “Tuotantotehokkuuden olisi täällä pitänyt olla toisenlainen kuin Englannissa, jossa markkinat ovat lähempänä.”

Nygårdin mielestä ei voida sanoa, että vuonna 1975 olisi pitänyt rakentaa leveä päällystyskone - ensimmäistään ei silloin vielä ollut. “Toisaalta voidaan sanoa, että Coater 2 -päätös oli hyvä, mutta ei kestävä tekninen ratkaisu.”

“Sen tekemää KymexCotea parempaa ei tehdä tänä päivänäkään”, muistuttaa Bjarne.

“Myös monien halu säilyttää vanha tehdasosa niin kauan kuin mahdollista oli henkilöstön kannalta täysin ymmärrettävää - ja kyllä se kauan säilyikin.”

UUSI TAPA MARKKINOIDA

Nygård muistuttaa että mullistavimpia eivät 1970-luvun alussa olleet koneinvestoinnit, vaan myynnillinen uudelleensuuntautuminen.

Erik V. Olander loi myös uudet markkinointitavat. Alueellisista “depoteista” eli varaston ja myyntikonttorin yhdistelmistä palvel-

tiin asiakkaita kautta Englannin. Myyninedistämässä tarvittiin Bjarnen taitoja.

Virallisesti Kymin paperin myyntivastuu oli Finnpapilla, vaikka Lontooseen perustettiin “päällepäämäärikonttoriksi” myös Kymmene Paper Sales.

“Kehitys, joka alkoi jo vuoden 1972 puolella, oli hurjaa. Star Paperin toimistoja lisättiin pikkuhiljaa myös mannermaalle. Ensimmäisten joukossa perustettiin Rungis Ranskaan Orlyn lentokentän kupeeseen. Kööpenhaminaan meni Johan Furuhjelm lähes suoraan Hankenin penkiltä repäistynä.”

Koska Saksassakin piti olla yön palvelu, lähetettiin Verner Rosenback Ruhrin alueelle käynnistämään myyntikonttoria. Sveitsi ja Itävalta seurasivat eikä kulunut montaa vuotta kun oltiin Singaporessa, Australiassa ja Etelä-Afrikassa.

Voimakkaaseen kansainvälistymiseen liittyi myös Self Copy -laitoksen perustaminen ja sen lyhytaikainen toiminta Salzgitterissä Saksassa.

Markkinointityö piti Nygårdin yötä päivää Olanderin matkassa. Lisätöitä tuli kesällä 1974 kun Olander sai melkoiset valtuudet saattaa kanadalainen yhteisyritys Eurocan kannattavaksi. Matkustamisen määrää kuvaa Nygårdin mukaan se, että eräänä vuonna

lennettiin 26 kertaa yli Atlantin.

Rankka saneeraus puri, ja jo vuonna 1975 Eurocan oli voitollinen.

“Silloin opin raadollisella tavalla mitä on management – se on vallankäyttöä. Opin myös, miten pysähtyneeseen organisaatioon saadaan vauhtia. Olander siirsi ihmisiä työstä toiseen ja osa erosi. Kuusankoskella vältyttiin voimakkaalta tervehdyttämiseltä, mutta muutokset tarjosivat ‘uskottomia tehtäviä’ tuolloin hyvin nuorille johtajakyvuille, kuten Peter Stackelbergille.”

“Jokaiseen asiaan lähdettiin nopeasti mukaan. Välillä mentiin metsään ja sitten muutettiin kaikki systeemit. Olander ei kauan katsonut erehdyksiään. Se oli hyvä oppi.”

1970-LUVUN ROMAHDUS

Vauhdikkaan työn ohessa Nygård – tuolloin kovakuntoinen maileri – ohjasi Olanderin myös lenkkeilyn pariin. “Kuntonsa kohottamisenkin Erik teki hammasta purren ... oli se hurjaa aikaa.”

Rajua työtekoa ja vuosien 1973 ja 1974 paperialan buumia seurasi vuoden 1975 myöhäissyksyllä romahdus. Käyntiasteet laskivat 50:een prosenttiin. Myyntikontto-reiden menestys oli kuitenkin antanut aiheen harkita Finnrap-yhteistyön etuja uudessa valossa.

Nygård ei ollut mukana Finnrapista eroamiseen liittyvässä päätöksenteossa, mutta lähtö Finnrapista oli yksi syy, miksi Heikki Kellokoski halusi hänet takaisin Kuusankoskelle syksyllä 1975.

Nygårdin mukaan hienopaperiasiakkaat olivat tyytyväisiä eroamiseen, mutta sanoma- ja aikakauslehtipaperipuolella ei katsottu tarvittavan kahta toimittajaa Suomesta.

Ero Finnrapista ja lama laskivat tilaukset minimiin. Myös vuosina 1976 ja 1977 oli erittäin nihkeää. Sanomalehti- että aikakauslehtipaperien myynti siirrettiin takaisin Finnrapille, mutta ymmärrettävistä syistä yhteistyö ei heti sujunut.

Myös hienopaperin Suomen ja Neuvostoliiton myynnit jäivät Finnrapille. “Neuvostoliiton kauppajärjestelyistä olisikin ollut tyhmää yrittää ulos”, sanoo Nygård ja kiittelee Finnrapin tuolloisen Neuvostoliiton kaupan johtajan Juve Tollin panosta.

Vuonna 1977 Finnrapin ja Kymiyhtiön suhteet olivat jo normalisoitumassa, mutta kokonaan eivät eron haavat umpeutuneet. Käytännön myyntityössä välit parantivat, mutta ylemmässä portaassa tapahtuma oli vaikeampi unohtaa.

Jatkuu seuraavalla sivulla.

Jatkoa edelliseltä sivulta.

Nygårdin siirtyessä Voikkaalle vuonna 1980 oli kaikki jo normalisoitumassa. "Saimme silloin yhtä hyviä asiakaskontakteja ja tukea kuin muutkin".

Kaukaan ja Kymin yhtyessä moni epäili Nygårdin mukaan, että paperin markkinointi viedään takaisin Finnppiin. Ensimmäisessä myyntiseminaarissa uuden yhtiön puitteissa syksyllä 1986 uusi toimitusjohtaja **Casimir Ehrnrooth** kuitenkin totesi, ettei tulisi puuttumaan oman myyntiverkoston toimintaan, kunhan toiminta olisi kannattavaa. "Finnpap on maailman tehokkaimpia ja omalla myynnillä on tekemistä pärjäämisessä, mutta yrittäkää", viestitti Ehrnrooth ja antoi vuoden lisäaikaa.

Pikkuhiljaa asia kääntyi toiseen suuntaan. Kaukaan ero Finn-papista toteutui vuoden 1990 alusta. "Ajoitus oli rohkea eli se oli buumin taittokohdassa - jo vuonna 1991 paperiteollisuus oli aallonpohjassa."

PK 8:N TUOTANTOA HYVÄ MARKKINOIDA

Myös tuotantopuolella tapahtui paljon 1980-luvulla. "Vuonna 1983 käynnistynyt PK 8 oli maailman ensimmäinen iso hienopaperikone, se teki parempaa paperia kuin muut - ja tehokkaasti. Koneen tuotannon markkinointi oli kiitollinen tehtävä", muistelee Nygård.

PK 8 lähti käyntiin huonona aikana, mutta kun laatu oli paikal-

laan, markkinat alkoivat vauhdittua. "Mikäli olisi oltu mukana myyntiyhdistyksessä, olisimme joutuneet pitämään pitempiä sesokkeja", sanoo Nygård.

Vaikka Kymikin seisotti uutta konetta joka vuonna, voitiin vuosittain myyntiin laittaa lisää vauhtia. Hyvässä trimmissä olevalle myyntiorganisaatiolle tämä sopi. Myös tiedotusosaston tukea myynninedistämistyössä Nygård muistelee tyytyväisenä.

Ennen Kymin ja Kaukaan fuusiota sekä Kymillä että Nordlandilla oli Saksassa omat myyntiyhtiönsä. Fuusion jälkeen kesti yli vuoden, ennen kuin Saksassa otettiin yhtään askelta Nordlandin ja Kymin myyntiyhtiöiden yhdistämiseksi.

"Yhteinen sävel olisi pitänyt etsiä nopeammin, sanoi minulle vanha ja viisas **Veijo Valve** ollessaan viimeisiä päiviä Nordland Paperin toimitusjohtajana", muistelee Nygård.

HÄMMENNYSTÄ

PK 9:n käynnistyttyä vuonna 1988 kesti vain vajaan vuoden hyvää käyntiaikaa, ennen kuin muut uudet koneet muuttivat markkinatilanteen vaikeaksi.

Neuvostoliiton hajoaminen ja kaupan loppuminen itään oli erittäin huono juttu. Dollarin kalleus edesauttoi aluksi kauppaa Amerikkaan, mutta sitten myös sinne ryhdyttiin rakentamaan isoja hienopaperikoneita. Kaukoita muutui ostavasta osapuolesta myyväksi 90-luvun alkupuolella.

Kuvaan tulivat 1990-luvulla myös itäeurooppalaiset tuottajat. International Paper sekä Sappi hämmensivät yritysostoillaan myös läntisen Euroopan paperintuotantoa.

TUTTU XEROX

Bjarne Nygård sanoo odottavansa mielenkiinnolla, mikä on EU:n kanta paperiteollisuuden keskittymiseen. "Olisi hyvä tietää, katsooko EU olevansa yksi markkina vai katsooko se olevansa maailmanlaajuisessa kilpailussa mu-

kana, jolloin sen on annettava kilpailijoiden sisällään kasvava tosi vahvoiksi, globaaleiksi yrityksiksi."

Xerox tuli Nygårdille erittäin tutuksi yhteistyökumppaniksi vuosikymmenien mittaan. Xeroxin päätoimittajan asema oli hänen mukaansa erinomainen työnäyte. "Tukkurit eivät edellyttäneet laatu- ja tuotantokontrollia, koska he tiesivät, että jos pärjää Xeroxin kanssa, on aika

kova paperintoimittaja."

"Satsauksessa yhteen asiakkaaseen oli tietysti omat riskinsä, mutta erityisesti laadullisesti onnistuimme hyvin. Hainnoista käytiin jatkuvasti kovia neuvotteluja."

Ennen viimekeväästä eläkkeellejäämistään Nygård toimi Fine Paper Companyn johtoryhmän sihteerinä sekä strategian valmistelijana.

"Pidin sentyyppisestä työstä. Lehtimiehen ja PR-miehen taustani vuoksi huomasin tekniikoita, joiden avulla saatoinkin kiteyttää monimutkaisia juttuja ja laittaa ne esityskalvoille mielenkiintoiseen muotoon."

"Esimerkiksi kaikkien merkittävien eurooppalaisten hienopaperikilpailijoiden keskinäisten fuusioiden vaikutukset laskettiin käyttäen mittarina parasta mahdollista yhdistelmää päällystettyä ja päällystämätöntä paperia. Myös maailmanlaajuisia ynnäyksiä tehtiin ja selviteltiin kuljetusvaihtoehtoja."

"Huomasimme myös, että elektroninen kaupankäynti tulee muuttamaan myynnin. Ei tarvita isoja paikallisia edustustoja suhteiden rakentamisen, luotettavuuden ja palvelun vuoksi. Maailma, missä me elimme ja väki, joka tunsu viinit ja ravintolat, on menneisyyttä - niin kivaa kuin se olikin."

"Tilaus on tänä päivänä kahden osaavan osapuolen juttu ja raamit neuvotellaan muulla tavoin."

Paperiteollisuuden muun kulttuurin Nygård kuitenkin soisi säilyvän. "Sen ei saa antaa mennä, koska se on satavuotisen luomisen tulosta. Pelkällä nörttiydellä ei pärjätä, tämä homma vaatii tiettyä humanisuutta."

Juimiiko

SELKÄÄ?

Selekä iski jummiin! Kuppeita niin kolottelloo! Selkäkipua valitellaan usealla eri murteella ympäri maapallon. Työikäisistä noin 80 prosentilla on jossain elämänsä vaiheessa alaselkä-sairauden oireita. Joka toisella on yli viisi kipujaksoa. Luvut kuulostavat suurilta, mutta oireita on monenlaisia ja niiden voimakkuus vaihtelee.

Myös yksilötasolla kivuisa on suurta vaihtelua päivästä toiseen. Useimmiten ristiselkäkipu on määrittämätön: yksiselitteistä selkäkivun aiheuttajaa ei ole löydetävissä. Issias ei kuulu määrittämättömään selkäkipuun, vaan sen takana on pääosin välilevytyrä tai selkäydinkanavan ahtaus.

Keskityn tässä kertomaan määrittämättömästä alaselkäkipusta.

Alaselkäkipu on yleinen vaiva ja koskettaa isoa ihmisjoukkoa. Oireet paranevat useimmiten itsestään ajan myötä. Oireiden keston mukaan ongelma luokitellaan äkilliseen (alle 2 viikkoa), pitkityneeseen (2–12 viikkoa) ja krooniseen (yli 12 viikkoa). Joissakin tapauksissa alaselkäkipu voi johtaa vaikeisiin toimintakyvyn ongelmiin, jopa eläköitymiseen.

ELÄMÄNTAVAT MUUTTUNEET

On syytä uskoa, että selkävaivojen lisääntyminen johtuu suurelta osin muuttuneista elämäntavoistamme.

Liikunnan kokonaismäärä on vähentynyt kaikilla elämäntavalla. Hyötyliikunta on jäänyt yhä vähemmälle, kun työhön, kouluun, kauppaan ja naapuriin menään autolla. Saattaa kehittyä vielä ylipainoa. Ansiotyössä tulee nykyäänkin yhä harvemmin liikuntaa. Iän mukana tuleva kehon rapistuminen nopeutuu liikunnan puutteessa.

Hyvin harva selkävaiva enää nykyäänkin johtuu selän liikakäytöstä. Yksilötasolla selkävaikeiden kehittyminen on kuitenkin vaihtelevaa.

Selkäsairauden oireet korjautuvat onneksi kohtalaisen nopeasti. Akuutti ”noidannuoli” kestää keskimäärin 4 päivää. Joskus vaivat jatkuvat kuitenkin pidempään, jopa kuukausien ajan. Osa ihmisistä kärsii selkävaivoistaan koko ikänsä.

Työstä ja harrastusten laadusta riippuu, kuinka paljon sairaus haittaa elämää. Toimistotyössä metsurin selkävaikeiden kokoinen oire ei ehkä paljoa haittaa, varsinkin jos pääsee välillä kävelemään tai muuttamaan asentoa istuessaan.

Ristiselkäkipu voi hallita elämää. Kroonistuuksaan selän kiputilat saattavat aiheuttaa merkittävää aktiivisuuden ja toimintakyvyn alenemista. Rakkaat harrastukset saattavat jäädä. Yöuni voi häiriintyä niin, että on jatkuvasti väsynyt.

Jatkuva kipu häiritsee mie-

lentilaakin ja voi johtaa masennusoireisiin. Lääkkeiden pitkäaikainen käyttö saattaa johtaa vatsaoireisiin, riippuvuuteen kovemista kipulääkkeistä tai unilääkkeiden pitkäaikaiskäyttöön.

Pitkäkestoinen selkäkipu voi johtaa siihen, että yrittää välttää tilanteita, joissa selkäkipu tulee esille. Kehittyy välttämiskäyttäytymistä. Lihaskunto huononee ja selkäoireet vain pahenevat, kun selkää käytetään yhä vähemmän.

NOIDANNUOLEN SYY YHÄ ARVOITUS

Mitä selässä tapahtuu, kun se kipeytyy?

Tyypillisin tilanne on noidannuoli. Nostat jonkin kevyen kappaleen lattialta ja selkä jysähtää jummiin. Seurauksena on omituinen, vino, etukumara kävelyasento ja kipua, joka voi joskus säteillä polviinkin saakka. Lääkäri tekee pikadiagnoosin ennen kuin ehdit edes istumaan vastaanotto-tuoliin. Ehkä hyvä niin, sillä istuminen saattaisi pahentaa oireita!

Ei tiedetä tarkkaan, mitä kudostasolla tapahtui. Saattaa olla, että nikama liikahti hallitsemattomasti toisen nikaman suhteen, ja sen seurauksena refleksinomainen suojaajännitys lihaksissa veti kehon epäluonnolliseen asentoon.

Entäpä hiljalleen kerääntyvä ristiselän jomutus, joka alkaa aluksi tuntua pidemmällä automatkoilla tai työssä istuessa?

Ajan myötä alkaa tuntua vihlaista äkillisissä liikkeissä ja selkä alkaa herätellä öisin kävelemään. Yö voi olla idearikasta aikaa, mutta valvomisen pidemmän päälle väsyttää.

IKÄ VAIKUTTAA

Usein ongelman takana on iän mukana eteen tuleva prosessi, jota mahdollisesti viime vuosien vähentynyt selän käyttö nopeuttaa. Nikamavälilevyt rappeutuvat, niiden kimmoisuus ja vesipitoisuus vähenee. Heikentynyt lihaksisto ei riitä korvaamaan uutta tilanetta ja vaivoja alkaa tulla. Kivut johtavat välttämiskäyttäytymiseen, lihakset huononevat ja noidankehä syntyy.

Alaselkäkipuja sairastavaa potilasta tutkitaan usein runsaasti röntgen-, tietokone- sekä magneettikuvauksilla. Alaselän ongelmat selittyvät kuitenkin erittäin harvoin rakenteellisella poikkeavuudella. Tutkimuksissa todetut muutokset ovat useimmiten olleet löydettävissä jo ennen vaivojen alkamista. Ja sama selkä kuntoutuu lähes kaikissa tapauksissa takaisin entiselleen.

Pitkittyvä selkäkipu on yhdistetty vähäisen liikunta-aktiivisuuden lisäksi ylipainoon, tupakointiin, huonoon työtyytyväisyyteen, stressiin ja raskaita nostoja sisältävään työhön. Selkä voi kipeytyä myös ilman näitä riskitekijöitä. Onkin väitetty, että selkäoireita

Ristiselkäkipuja tutkitaan Kuusankoskella ja Lappeenrannassa

Pitkittyvää ja toistuvaa ristiselkäkipua on tutkittu tieteellisesti hyvin vähän. Nämä vaivat ovat kuitenkin yleisiä ja aiheuttavat kipuja sekä rajoittavat yksilön työ- ja toimintakykyä. Osa ongelmista jää pysyviksi.

UPM-Kymmene Oyj:n Kuusankosken ja Kaukaan yksiköissä käynnistyy marraskuun 2000 aikana tieteellinen tutkimus, johon otetaan 150 potilasta molemmilta paikkakunnilta. Kuusankoskella potilaat seulotaan sairastavan potilaista. Tutkimukseen osallistuminen on vapaaehtoista. Tutkimusryhmiin valinnan jälkeen potilaita seurataan hoito- ja kuntoutustoimien ohella ainakin 2 vuoden ajan.

Tutkimuksen päätavoite on saada selvyyttä pitkittyvän ja toistuvan selkävaivan hoitoon ja sen aiheuttamiin kustannuksiin sekä pyrkiä löytämään keinoja, joilla potilaita voitaisiin paremmin auttaa.

Tutkimukseen pääseville potilaille tämä tietää tehostettua oireiden ja haitan seurantaa ja hoitoa.

Selkä voi kipeytyä mitä yllättävimmissä tilanteissa.

on kaikilla jossain elämän vaiheessa. Tämän väitteen mukaan pitäisi kai alkaa tutkia tarkemmin niitä henkilöitä, joilla selkä ei ole koskaan kipeä!

SELKÄVAIVOJEN HOIDOT

Selkävaivoja hoidetaan edelleen monella tavalla. On kuitenkin todettu, että kevyt liikunta tekee useimmiten kipuselällekin hyvää. Lääkkeitä tarvitaan, jotta kipeän selän kanssa voisi liikkua paremmin.

Ristiselkäsairaudella on onneksi hyvä taipumus korjaantua itseksensä. Nikamakäsittelyhoidot voivat auttaa joitakin, mutta osalle ne tekevät hallaa. Lämpö ja fyysikaalinen hoito lievittävät oireita noin puolella. Selkäkoulu on osoitettu kohtalaisen tehokkaaksi hoitomenetelmäksi.

Joskus on vaikea erottaa an-

nettujen hoitojen tehoa taudin normaalista paranemistaipumuksesta.

Leikkaushoito on alaselkäsairauksissa tarpeen vain erittäin harvinaisissa tilanteissa.

Vaikeammassa selkävaivoissa, kuten issiaksessa, on aluksi suosituttava rauhoittamaan oireita lääkkeillä ja lähdeittävä varovaisesti liikkeelle, esimerkiksi kävelemään. Oireita pitää toki kuunnella, mutta kipua ei tarvitse liikaa kunnioittaa.

Pitkittyvää alaselkäkipua sairastava potilas tarvitsee lääkäritään hyvän perustutkimuksen, ymmärtävän hoitohenkilökunnan ja kannustavan, laaja-alaisen kuntoutusohjelman päästäkseen vauvansa herraksi. ■

Tunnelmaa ja tunteja

– NAISEN MUISTOJA

Taiteilija Heli Penttisen näyttely avattiin Suomen Paperitaidegalleriassa 7. syyskuuta. Näyttely on avoinna 5.11. asti.

Tämänkertainen Paperitaidegallerian näyttely yllättää kävijän monilla piirroksillaan. Hiili- ja tussipiirustukset **Heli Penttinen** on tehnyt itsevalmistamalleen pellavapaperille. Esillä on myös taidokkaasti tehtyjä, pieniä yksityiskohtia täynnä olevia, narutoita.

Heli Penttinen kuvaa näyttelyään seuraavasti: “Raivoisana esiintyminen on muodikasta, mutta mitkä ovat tytön ja naisen vihaisuuden näyttämisen keinot? Kiroaminen ja tappelu koetaan miehiseksi. Näennäisen tyyneen pinnan alta löysin hiljaista uhmaa

ja raivoa, joille ei ole olemassa valmista suoraa purkautumiskanaavaa. Ajan kuluessa kipu lievenee, muuttuu lempeämmäksi, muistoksi.”

Juuri niitä lempeyden pehmentämiä muistoja Penttisen työt tuovatkin esiin. Näyttelyn ilme on rauhallinen, uteliaisuutta herättävä.

Heli Penttinen on ollut mukana vuodesta 1986 lähtien monissa yhteisnäyttelyissä kotimaassa sekä myös Pariisissa ja Ruotsissa. Yksitysnäyttelyitä hänellä on ollut kahdeksan – kaikki kotimaassa. ■

TEKSTI JA KUVA: REIJO VIRTÄ

Tuija Kaartinen, Antti Jokinen ja Jaakko Sutela alustivat työsuojelun ajankohtaisista asioista. Heikki Tiihonen (takana keskellä) otti aktiivisesti osaa keskusteluun.

ONNISTUNUT TYÖSUOJELUN YHTEISTOIMINTAPÄIVÄ

Aurantolassa puhuttiin asiaa

Aurantolassa syyskuun alussa järjestetty UPM-Kymmenen Kuusankosken tehtaiden ensimmäinen työsuojelun yhteistoimintapäivä ei varmaan jää viimeiseksi, oli kaikkien osanottajien käsitys.

Tilaisuuteen osallistuivat työsuojelun yhteistoimintahenkilöt sekä Kymiltä että Voikkaalta. Mo-

lemmista tehtaista löydettiin sekä esimerkiksi kelpavia työsuojeluratkaisuja että kritiikin aiheita.

“Huomasi selvästi, että tällaista tilaisuutta oli kaivattu. Keskustelu oli vilkasta. Kurssipalautteessa emme saaneet juuri lainkaan kritiikkiä, vaan palautteena olivat lähinnä parannusehdotukset”, kertoo päivän puheenjohtaja, lakiasi-

ain- ja riskienhallintapäällikkö **Jaakko Sutela**. Hän uskoi, että yhteistoimintapäivästä kehittyy “perinne ja toimintamalli”.

Sutela kertoi, että myös äskettäin toimintansa aloittaneessa työsuojelun kehitysryhmässä keskustelu alan asioista on ollut vapaata ja ennakkoluulotonta.

“Pyrimme aktivoimaan työ-

suojelutoimintaa. Kehittäminen tapahtuu teidän työnne kautta”, mainitsi Sutela tilaisuuden osanottajille.

Jatkuu sivulla 31.

Jouko Kääriäinen (vas.), Martti Kokko, Janne Koskela Auto-Berneriltä, Santtu Aitala ja Ari Mäkinen uuden auton luovutustilaisuudessa.

Uusi miehistönkuljetusauto Voikkaan tehdaspalokunnalle

Voikkaan tehdaspalokunta sai käyttöönsä uuden miehistönkuljetusauton. Se korvaa vuonna 1991 hankitun auton, joka siirtyi tehtaan vartiointiosaston käyttöön ja palokunnan vara-autoksi.

Uuden auton hankinnassa kiinnitettiin erityistä huomiota auton tekniikan lisäksi johtamisessa tarvittaviin viestintävälineisiin

sekä ensivastetehtävissä tarvittavaan kalustoon.

Voikkaan tehdaspalokunnan paloautotyöryhmän puheenjohtaja, palopäällikkö **Jouko Kääriäinen** ja jäsenet **Martti Kokko**, **Jarmo Kontkanen**, **Santtu Aitala** ja **Ari Mäkinen** vastaanottivat 15.9. auton, jonka luovutti Auto-Bernerin edustaja **Janne Koskela**.

**”JOKAISELLA IHMISELLÄ ON KILPAILEVA SIELU,
JOKA HALUAA OLLA AINAKIN ITSEÄN PAREMPI”**

Voikkaalainen Stefan Koivikko on Suomen nopein

paperimies

”Kilpailen, koska haluan aina päästä eteenpäin. Minulle on tärkeää itseni voittaminen ja parhaani tekeminen sekä harjoituksissa että kilpailussa. Tietyn tyydytyksen saa myös, kun voittaa jonkun toisen. Urheilijat ovat varsinkin kilpailutilanteessa aika itsekkäitä. On pakko, kun taso on kova. Jos pikamatkalla erehtyy sekunnin kymmenykseksi miettimään muuta kuin juoksua, häviää sen kymmenyksen. Joko itselleen tai voittajalle.”

Karhulan Katajaisten 24-vuotias pikajuoksijalupaus Stefan Koivikko on perusvoikkaalainen, sillä hän on asunut, kasvanut ja elänyt Voikkaalla lähes koko ikänsä. “Synnyin Saksassa, mutta yksivuotiaana taitaa olla sama missä asuu. Kotipaikkakuntana Voikkaa on tärkeä, ja jokin sinne vetää, kaunis paikka.”

Lähes koko ikänsä urheilua harrastanut Stefan keskeytti välillä juoksuharjoittelun armeijan ja kolmivuorotyön vuoksi. Myös musiikki vei paljon aikaa viikkoharjoituksineen ja konsertteineen. “Soitan lyömäsoittimia, mutta musiikki vie neljä päivää viikossa ja urheilu kuusi. Ikävä totuus on, että kymmenen päivää ei mahdu seitsemän päivän viikkoon. Lisäksi pitäisi muistaa myös välillä elää töissä ja kotona”, Stefan perustelee valintaansa kahden läheisen harrastuksen välillä.

PIKAJUOKSIJAN LEIPÄ LÄHTEE VOIKKAAN PITUUSLEIKKURILTA

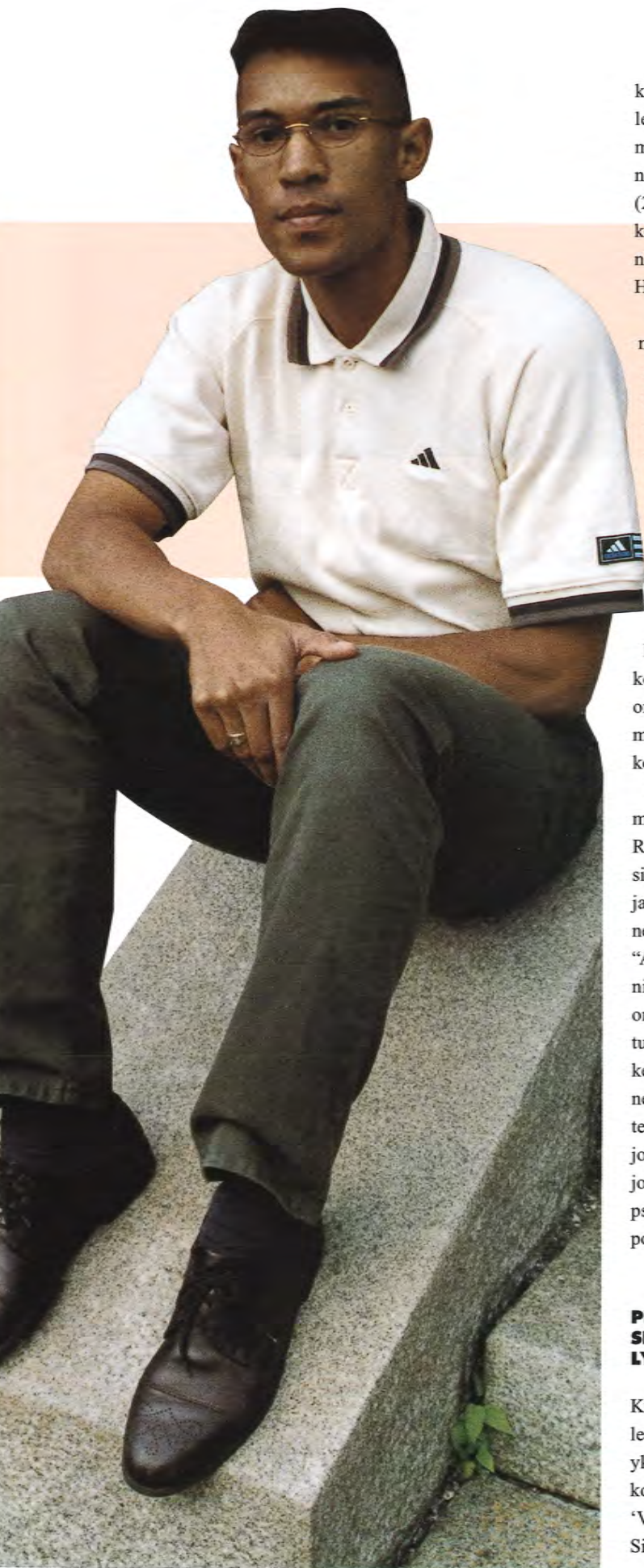
Tällä hetkellä Stefan työskentelee Voikkaan tehtaan PK 11:llä salimiehenä. “Ajan vanhempaa Jagenberg-leikkuria jälkikäsitteilyssä. Lisäksi korvaan varamiehenä, jos joku muu on poissa.” Kauppakoulun jälkeen Stefanin Voikkaaura alkoi lähettinä. “Sitten pääsin vanhan puolen pituusleikkureille kesäksi tutustumaan kolmivuorotyöhön. Kesän loputtua siirryin putsariksi ja ajamaan postiautoa. Armeijavuoden jälkeen pääsin onnellisesti takaisin tehtaallesi ja Voikkaan höyryvoimalaitokselle, jossa ehdin olla vuoden ennen nykyistä paikkaani.”

Lahjakkaan pikajuoksijan tulevaisuus on avoin. Voikkaalla on tosin suhtauduttu hyvin kisamatkoihin. Asioista on voitu neuvotella, ja Stefan on tehnyt korvaa-

via päiviä etukäteen. “Jos kehityn urheilussa, niin joudun ehkä miettimään työtäkin. Kieltämättä kolmivuorotyö häiritsee hieman harjoittelua, kuten kai mikä tahansa työ, jos harjoittelee kuutena päivänä viikossa”, Stefan miettii työn ja urheilun yhteen lomittamisesta. Toisaalta elantokin on ansaittava.

KAUDEN KÄRKIKISOISSA ON KIIDETTÄVÄ KOVAA

Lokakuusta 1998 lähtien harjoitteluun uhrattu työ on tuottanut toivottua tulosta. Stefan kertoo pystyneensä jopa pieniin itsensä ylittämisiin, ja hermot pelaavat. Yksi kauden tärkeimmistä kisoista oli Kalevan

kisat Lahdessa elokuun loppupuolella, joissa Stefan sijoittui 200 metrillä neljänneksi parantaen ennätystään lukemaan 21,54 (21,66). Hän jäi pronssista vain kolme sadasosaa. Satasella Stefanin ennätys on 10,58 (Tommi Hartosen SE 10,27).

Kalevan kisoissa lauantain 100 metrin finaali oli elämys. "Tilanne oli minulle uusi ja väkeä kuin pipoa. Tiesin, että kohta pitää mennä kovaa. Ennen kuin asettauduin lähtöelineisiin, ehdin ajatella monta asiaa ja tilannetta, johon olin päätenyt", Stefan muistelee. "Metelistä huolimatta oli vain keskityttävä omaan suoritukseen. Sunnuntain 200 metrin finaali oli helpompi, kun lähtö oli jo kerran koettu. Toisaalta pidempi matka on taktisempi laji, joten yritin mielessäni eliminoida omia heikkouksiani 200 metrillä."

Lähteminen maajoukkueen mukana tämänvuotiseen Suomi-Ruotsi-maaotteluun 2.–3.9. Helsingissä onnistui hyvin työnantajan kanssa keskustelemalla. Ennen kisaa Stefanin kunto oli hyvä. "Ajatus Helsingin olympiastadionista tuntuu jännittävältä. Siellä on kuuleman mukaan aina hyvä tunnelma ja katsomo täynnä väkeä, vaikka itse olen tähän mennessä vain katsonut maaotteluita televisiosta. Suomen pikajuoksijoilla on hyvä henki. Aina löytyy joku, jota psyykätä tai joku, joka psyykkaa itseä. Yllättävän hyvä porukka."

PITKÄ KYMMENEN SEKUNTIA ON LYHYT AIKA

Kun 'Paikoilenne'-komento tulee, niin Stefan on suorituksessa yksin. "Yleisön meteli häipyä korvistani. Odotan, että tulee 'Valmiit' ja pang, sitten mennään. Siinä ei ehdi ajattelemaan yhtään

mitään." Kymmenen sekuntiakin voi joskus tuntua sprintteristä uskomattoman pitkältä, mutta maaliiviivan ylitettyään Stefan tajuaa lajin nopeuden.

"Juoksuaika on niin lyhyt, että ainoastaan tilanteen kehittymistä voi joskus ehtiä seuraamaan, mutta varsinkaan tärkeimmissä kilpailuissa ei siihen juuri pysty vaikuttamaan." Ainoastaan pienemmissä kisoissa voi Stefanin mukaan säästellä itseään ja seurata toisten juoksua, jos tietää olevansa edes tilastollisesti nopeampi. Silloinkin on omat rajat tiedettävä tarkasti.

URHEILIJAN ITSEKURI JA -TUNTO HALLINNASSA

Urheilu vie ainakin ajatuksissa paljon Stefanin aikaa. "Vaikka olen fyysisesti läsnä, niin saatan mielessäni elää jotakin tulevaa kilpailutilannetta. Menneitä ei ehkä niinkään kannata muistella, vaikka virheistä oppii aina. Aikaisempien kilpailujen tai harjoitusten virheitä voi kelata ja parantaa omaa suoritusta ajatuksissa."

Suomi-Ruotsi-maaottelunkin Stefan kertoo juosseensa mielessään muutamaan kertaan ennen kisoja. "Jotkut saattavat ajatella, että juoksija vain menee paikalle ja käy telineisiin ja kipaisee kymmenen sekuntia. Henkisesti se on kuitenkin kova paikka."

Henkinen kapasiteetti kasvaa kokemuksen myötä, kun käy erilaisia juoksuilanteita läpi. Psykkiseen harjoitteluun täytyy kuitenkin etsiä sopiva aika, paikka ja tilanne, jossa voi keskittyä. "Päivittäin ei voi ruokakaupassa päättää, että nyt alankin harjoitella henkistä puolta enkä enää puhua kenellekään mitään. Joskus joudun tilanteeseen, jossa joku puhuu, ja herään tunteeseen, etten tiedä yhtään mistä puhutaan. Silloin täytyy selittää, että juoksin vahingossa kilpailua." ■

TEKSTI JA KUVAT: KATJA KUOKKANEN

Hyväntekeväisyysgolfissa pelattiin parasta palloa

Eerolan golfkeskuksessa järjestettiin elokuun 17. päivänä Antalis Oy:n ja Kymin yhteinen hyväntekeväisyysgolftempaus. Tapahtumassa oli perinteisesti mukana seitsemisenkymmentä golfin harrastajaa yrityksistä ja Suomen viihde- ja huippu-urheilumaailmasta. Eerolan viheriölle kokoonnuttiin hyväntuuliseen joukkueummitteluun jo neljättä kertaa, ja tällä kertaa kilpailun johtajana toimi Kai Segerstahl.

Golfkilpailu iltalla järjestetty hyväntekeväisyysshuutokauppa tuottivat tänä vuonna reilut 20 000 markkaa, joka päättyi Kuusankosken aluesairaalaan. Lahjoitus käytetään vastasyntyneiden keltaisuutta mittaavan Minolta-bilirubiinimittarin hankintaan.

Antalixen ja Kymin edustajien sekä järjestävien yritysten asiakkaiden lisäksi 18 reikää kiersi myös jääkiekkokaukaloiden tähtiä sekä mm. illan viihdeosuudesta vastanneita huuliveikkoja. Osallistujalistaa selatessa vastaan nousivat Jere Lehtinen, Jari Kurri, Hannu Kapanen, Jari Puikko-

nen, Matti Hagman sekä Timo Kojo ja huuliveikot Joonas Myllyverjä ja Jukka Laaksonen.

AURINGONPAISTEISTA VIIHTYMISTÄ VIHIERIÖLLÄ

Pelimuotona käytettiin hyvää joukkuehenkeä luovaa scramblea, jossa nelihenkkiset joukkueet jatkoivat peliä parhaiten lyödyn pallon mukaan. Osallistujien mukaan pelimuoto sopii muutenkin hyvin joukkuekisaan, sillä se mahdollistaa hyvät tulokset ja kokeilevan pelityylin. Muutenkin golf sujui herrasmiesmäisesti, sillä peliin kuuluu, että pallonjäljet korjataan greeniltä ja mailanjäljet väylältä ennen seuraavalle reiälle siirtymistä.

Helsingistä tulleet golffarit olivat todennäköisesti erityisen tyytyväisiä päivään, sillä iltapäivän kuluessa pääkaupunkiseudun saateet tuntuivat yhä kaukaisemmilta lämpimän loppukesäisen auringon paistaessa hyväntekeväisyystilaisuuden kunniaksi.

Parhaan tuloksen nelituntisen kierroksen jälkeen saavutti Riku

Jääkiekkoilija Jere Lehtisen (äärimmäisenä oikealla) vetämään ryhmään kuuluivat Antalixen Heikki Rissanen sekä Juhani Vainio Libris Oy:stä ja Esko Eronen Peliko Oy:stä.

Soravuojohtama ryhmä, jossa pelasivat myös Jani Mykkänen sekä Heikki Pakkanen ja Rauli Sohlman (67). Tulos oli siis kuusi alle Eerolan parin (73). Samaan lyöntilukuun ylsivät myös toiseksi ja kolmanneksi golfanneet ryhmät Möller ja Lehtinen. Kelle Möllerin johtamassa ryhmässä scramblasivat Heikki Hyvärinen, Ressi Nuopponen ja Peter Tiika-

nen. Jere Lehtisen ryhmään kuuluivat myös Heikki Rissanen, Esko Eronen ja Juhani Vainio.

Longest drive -kilpailussa pisimmälle löi ryhmä Wächter, ja closest to the pin -tarkkuuskilpailun voiton vei nimiinsä Peter von Rode.

Lämmin kiitos kaikille hyväntekeväisyystapahtumaan osallistuneille. ■

Vaikka joukkueessa on paljon nuorta voimaa, on joukkueessa myös kosolti kokemusta. Sitä joukkueeseen tuovat **Mikko Sydänmaanlakka, Tomi Hautala, Lauri Kyöstiä** ja 23-vuotias jenkkihahvistus **Morgan Graham Bell**.

Jerseyssä syntynyt Morgan Bell, lempinimeltään ”Big Mo”, tuli Kuusankoskelle lämpimästä Los Angelesista. Mies tuo tarvittavaa voimaa ja pituutta korin alle. Siihen pituus, 204, ja ponnistusvoima antavatkin hyvät edellytykset. Lisäksi mies oli hyvässä kunnossa jo Suomeen tullessaan.

”Harjoittelin koko kesän, sillä agenttini etsi minulle paikkaa ja tiesin, että pelaan jossain päin maailmaa. Suomeen ja Kuusankoskelle tulosta sain tietää vasta elokuun alussa”, kertoi mies helposti ymmärrettävällä englannin kielellä. Puheen ymmärtämisen helppous selittyy sillä, että lähestulkoon kaikki meillä nähtävät televisiosarjat ja elokuvat tehdään seudulla, josta mies tulee.

Kotonaan Yhdysvalloissa Morgan Bell opiskeli Elon College -yliopistossa, joka on USA:ssa I-divisioonan opinahjo. Yliopiston voittosuhte oli viime kaudella 13/14.

Morgan opiskeli USA:n varhaishistoriaa. Jatkosuunnitelmista mies ei opiskelun suhteen vielä tiedä, mutta muutama kurssi olisi vielä edessä, mikäli hän aikoo esim. opettajaksi.

”Jatkosuunnitelmat minulla sen sijaan ovat muuten ihan selvät. Aion pelata koripalloa niin kauan kuin mahdollista”, hän hymyili.

HYVÄ VAHVISTUS

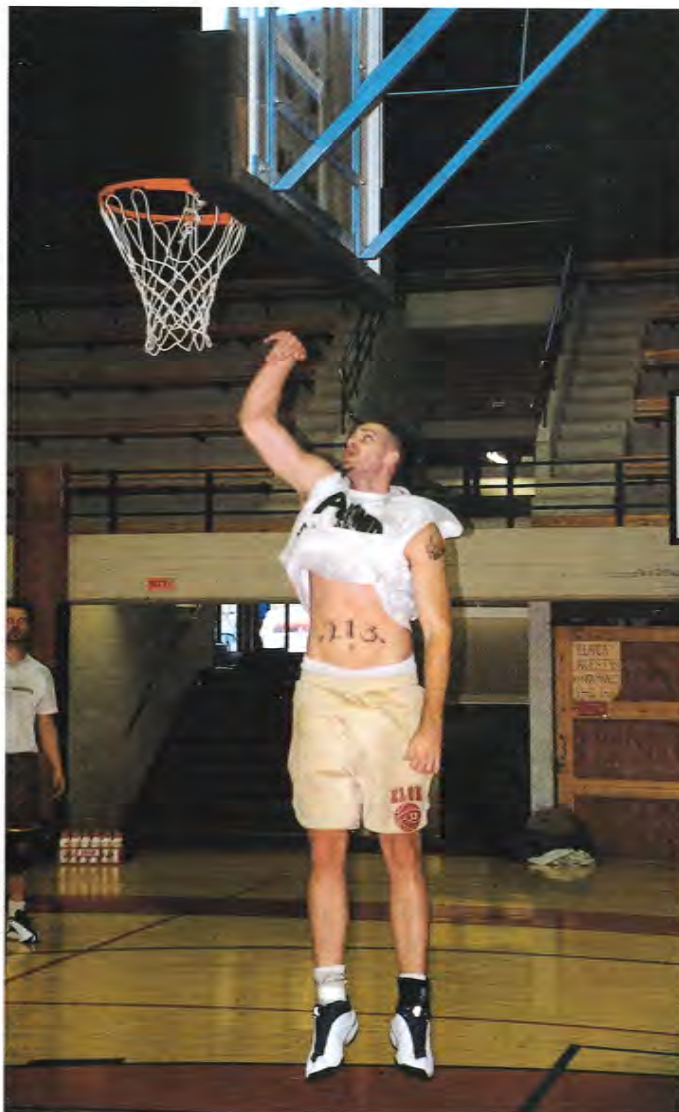
Kuusankosken Korikouvojen valmentajat **Jouni Enegren** ja **Kalle Rentto** ovat tyytyväisiä mieheen.

”Mies on puhdas sentteri ja sellaista me joukkueeseemme haimmekin. Uskon, että mies tulee olemaan hyvä vahvistus joukkueessamme kuluvalle kaudella.

TEKSTI JA KUVA: ESKO JÄRVINEN

Kuluvana talvena nähdään Kuusankoskella ykkösdivisioonan koripalloa. Korikouvat Kuusankoski pelaa kotiottelunsa Kuusankosken Urheilutalossa. Joukkue tarjoaa ennen kaikkea nuorille koripalloilijoille ponnahduslaudan mestaruussarjaan.

Morgan Bell viihtyy Kuusankoskella

Hänellä on sananmukaisesti iso rooli. Ja kyllä meillä on hänelle myös annettavaa ja opetettavaa”, arveli Kalle Rentto.

Kalle on joutunut jonkin verran sparraamaan Morgan Belliä, koska joukkueen pelaajista osa on urheilujoukoissa ja osalla myös työesteet ovat aluksi haitanneet harjoituksiin osallistumista.

Bellillä ei ole ollut vaikeuksia sopeutua suomalaiseen koripalloon.

”Askelsäännön muistaminen tuotti aluksi vaikeuksia, mutta ei sekään ole enää ongelma. Meillä USA:ssa kun saa ottaa yhden askeleen ennen kuin lyö pallon maahan”, kertoi Morgan.

Siinä on osittain syy, että USA:n koripallossa nähdään donkkeja ja näyttäviä suorituksia kuin eurooppalaisessa koripallossa. Toki pelin tasokin lajin synty-maassa on eri luokkaa.

Morgan Bell on luonteeltaan avoin ja ennakkoluuloton, joten hänen kanssaan on helppo tulla juttuun.

”En tiennyt Suomesta juuri muuta kuin sen missä maa sijaitsee ja että täällä on kylmä. Olen kuitenkin viihtynyt Kuusankoskella. Minua ei haittaa, että paikka on jonkin verran pienempi kuin Los Angeles”, hän kertoi. Los Angelesissa asuu tällä hetkellä noin 12 miljoonaa ihmistä.

Eroja amerikkalaisten ja suomalaisten ihmisten välillä Morgan on havainnut.

”USA:ssa ihmiset tervehtivät toisiaan, myöskin ventovieraita. Täällä taas ihmiset tuntuvat ujommilta, joskin nuoret morjenstavat kyllä”, hän toteaa.

Morgan Bell on ystävällinen ja antaa itsestään hyvän kuvan. Sen myötä on odotettavissa, että hän kuluvan talven aikana tutustuu kuusankoskelaisiin ihmisiin paremmin ja oppii enemmän meidän kulttuuristamme ja tavoistamme.

Toivottavasti mekin opimme jotakin häneltä. Ainakin upeita donkkeja on tulevana talvena nähtävänä Urheilutalon parketilla. ■

Suksia, säpinää, sauvakävelyä

Nikkilän Tapsa heitti Juttu kiertää -haasteen. Epäröin ensin ottaa haastetta vastaan. Pohdin, löytyykö aihetta, mistä voisin kirjoittaa. Ketä nyt kiinnostaa lukea työssä käyvän perheenäidin kertomusta. Päätin kuitenkin kirjoittaa, ja kertoa äidin ja yleensä vanhempien roolista perheessä, jossa lapset harrastavat kilpaurheilua.

Olen noin viisikymppinen, kolmilapsisen perheen äiti. Tosin vanhin poika **Jarkko**, 25, on jo perustanut oman perheen, mutta kaksi nuorinta **Jani**, 14, ja **Jonna**, 10, asuvat vielä kotona. Kymin palveluksessa olen ollut 30 vuotta. Nyt toimin Kuusanniemen ostovarastolla tavarain vastaanottajana.

Lasten harrastukset ovat vieleet vapaa-ajastani suuren osan viimeisimmät 20 vuotta. Aikaa on vietetty niin jalkapallon, yleisurheilun ja hiihdon katsomoissa kuin huoltotehtävissä ynnä muissa.

Kun Jarkko viisivuotiaana tuli kotiin silmät loistaen ja kertoi, että kaverinsa isä veisi heidät PaPe:n jalkapalloharjoituksiin, en arvannut, mihin rumbaani joutuisin.

Jarkko jaksoi käydä harjoituksissa. Kun kaveri lopetti, olin

minä kuskina ja innostuinkin, katselin jopa pelitkin mielenkiinnolla. Joskus tuntui siellä katsomossa, että olisivatpa kaikki vanhemmat yhtä kiinnostuneita. Tietenkin terveeltä pohjalta, kannustaen, ei moittien. Jalkapallo on ollut kuvioissa vanhemmalla pojalla näihin päiviin asti, ja nyt nuorempi versioikin on innostunut.

Seuraavaksi oli Pilkkanmaan Pilkkeen järjestämät koko kylän hiihdot. Niihin Jarkko osallistui. Matka oli puoli kilometriä ja aika noin puoli tuntia, mutta siitä se innostus hiihtoon alkoi.

Pilkanmaalla oli paljon hiihdosta innostuneita nuoria, ja kipinä perheessä syttyi. Myöhemmin myös isä liittyi kilpakuvioihin suksihuollon puolella. Aluksi käytiin seuran hiihdoissa. Tärkeät olivat myös vuosittaiset Hippo-hiihdot.

PERHEEN TUKI TÄRKEÄÄ

Pojalla ikä karttui, syntyi pikkuveli. Jarkolla kilpailumatkat piteivät, taso koveni. Nyt astui perheen merkitys mukaan kuvioihin. Viikolla töistä kotiin, pienin haettiin hoidosta, välipala ja sitten porukalla ladulle.

Iso veli hiihti, pienin leikki lumihangessa tai istui rattaissa. Isä

Leena Heimonen on tällä kertaa kirjoitusvuorossa. Hän työskentelee tavarain vastaanottajana Kymin ostovarastolla.

Työn ja perheen hoitamisen ohella hänellä riittää energiaa osallistua yhteisiin rientoihin kunto- ja kilpaurheilun parissa.

oli jo voidellut sukset valmiiksi, joten lähtö töiden jälkeen tapahtui nopeasti.

Kun harjoitus oli ohi, porukalla kotiin, syöminen, saunominen, pyykinpesu, siivous ja sitten väsyneenä nukkumaan. Viikonloput kilpailuissa, sunnuntai-iltana väsynyt olo, happimyrkytyskö?

Syntyi tyttö, ja sitten mentiin taas porukalla viikot ja viikonloput. Isä voiteli illat suksia, ja minä pyykkäsin harjoitusvaatteet. Kyläilyt jäivät aivan kokonaan, sukulaiset ja tuttavat ymmärsivät, ehkä?

Näin jatkui vuodesta toiseen, joten vapaa-aika oli niin sanotusti kortilla. On ihmisiä, jotka sanovat, ettei pienten lasten kanssa voi osallistua oikein mihinkään. Meillä eivät lapset ole olleet este, vaan he ovat kulkeneet kisoissa mukana. Ensin vaunuissa, sitten juosten, ja kasvettuaan ovat myös itse osallistuneet kilpailuihin.

SUTINAA RIITTÄÄ

Tänä päivänä kaikki kolme harrastavat hiihtoa kilpailumielessä. On siinä sutinaa, kun kaikki kolme osuvat samaan kilpailuun. Isä valmistelee sukset illalla ja aamulla aikaisin. Äidin tehtävä on aamulla valmistaa aamupala ja

itse kilpailupaikalla laittaa nuoremmat ladulle, pidellä vaatteita, huudella kannustuksia ladun varrella ja ottaa vastaan maalissa joko tyytyväinen tai suoritukseen sa pettynyt hiihtäjä.

Nyt, kun lapset itse tekevät harjoitteensa, on aikaa itselle. Voin käydä lasten kanssa lenkillä. Tosin en pysy enää perässä, jos koskaan olen pysynyt eli jos kuullette Nauhan tai Kuntotöyryn ladulla "tule nyt jo!", niin siellä komennetaan äitiä eikä toisinpäin.

Huoltopuolella ainakin hiihdon osalta laji vaatii suksivoiteluun paneutumisen, koska keliolot tekevät eroja ladulla ja nuori ei itse taida kaikkia hienouksia. Isäntä on paneutunut voiteluun jopa niin hyvin, että on ollut yhdistetyn maajoukkueessa maailman-cup-kisoissa suksia voitele-massa muutaman kisan talvessa.

Muistakaa vanhemmat, että yhteinen tekeminen luo lapsille turvallisuuden tunteen ja harrastaminen lapsen kanssa ja ehdoilla yhdistää perhettä.

Olen myös seuratyössä ollut melkein "naimisissa" Pilkkanmaan Pilkkeen kanssa. Olemme isännän kanssa vetäneet seuran hiihtojaostoa useamman vuoden. Talvi menee kyllä aika tarkasti joko ladulla, kilpailuissa tai järjestäessä

kilpailuja, kansallisia sekä firmoille hiihtotapahtumia. Talven aikana on kierretty kilpailuissa eri paikkakunnilla ja tutustuttu paikkoihin, joihin ei muuten olisi tullut lähdeä. Hiihtoporukka on myös ihan oma maailmansa, oma huumori rikastuttaa yhdessä-olemista.

Huhtikuussa, kun kausi on ohi, tulee niin sanottu tyhjyys viikonloppuna, mitäs nyt? No, sitten tehdään kaikki se, mitä on jäänyt tekemättä talven aikana.

Nyt olen itse harrastanut sauvakävelyä vuoden verran ja se jos mikä on minun lajini. Kunto on kohonnut, kilot hieman karisseet ja jaksaminen arkiruutineissa on kohentunut. Naapurin Maijan kanssa lenkkeily sujuu, jos ei yksin viitsi. Huutelu lenkille lähdistä pistää laittamaan lenkkarit jalkaan ja sauvat käteen, ja eikun menoksi. Huutelut maantiellä "sukset puuttuvat" naurattaa jo nyt, kun ei enää hävetä kulkea sauvojen kanssa, koska laji on yleistynyt valtavasti. Kehotankin kaikkia kaivamaan vaikka vanhat suksisauvat säilöstä ja kokeilemaan. Hämmästyttää, kuinka hauskaa se on.

Vanhemmat, olkaa kiinnostuneita lapsien puuhasteluista ja harrastakaa yhdessä. Se vaiva maksaa itsensä takaisin monin verroin vuosien kuluessa.

Olen pitänyt lapsille leikekirjaa. Lopuksi ote Jonnan kirjasta "Kilpalatu"

Pieni ihminen suksien päällä, silmissä voitonkiilto.

Hangella hohtoa auringon ja latujen pitkä viilto.

Punaiset posket, hikinen otsa, illalla sänkyyn raukeaa

tyynyn alla voittolusikka, latu elämän aukeaa.

Seuraavaksi kirjoittajaksi haluan haastaa **Lasse Nyströmin** Voikkaalta.

TEKSTI: REIJO VIRTÄ, KUVA: ESKO JÄRVINEN

Korikouvat Kuusankosken jenkivahvistuksena pelaa Morgan Bell (keskellä), Jouni Enegren (vas.) vastaa valmennuksesta ja häntä auttaa kakkosvalmentaja Kalle Rentto.

Koripalloa katsomaan urheilutalolle

Kymin Paper Oy:n ja koripalloseura Kouvojen yhteistyössä on käynnistynyt kuudes vuosi. Pelikaudella 2000–2001 koripalloilun ystävillä on entistä enemmän mielenkiintoista seurattavaa Pohjois-Kymenlaaksossa, sillä Kouvojen kakkosjoukkue Korikouvat on valmis koripallon I-divisioonassa yllättämään monia ennakoita vahvoiksi arvioituja joukkueita.

Seuran edustusjoukkue Kouvat on asettanut tavoitteekseen neljän parhaan joukkoon selviytymisen.

Kuusankoskelaisten penkkiurheilijoiden ei alkavalla kaudella tarvitse lähteä seuraamaan viihdyttävää koripalloa Kouvolaan, sillä Korikouvat pelaa kotiottelunsa Kuusankosken urheilutalolla.

"Meillä on nuori ja innokas joukkue, jonka vauhtia on joskus pakko rauhoittaa. Mukana ovat kuitenkin myös kokeneet konkarit **Lauri Kyöstilä, Mikko Sydänmaanlakka** ja **Tomi Hautala**. Kun saamme ringkiin mukaan yksösjoukkueen harjoituksissa olleet

miehet ja pääsemme hiomaan yhteispeliä, on koossa hyvä yhdistelmä", sanoo joukkueen kakkosvalmentaja **Kalle Rentto**.

Valmennustyö sopii hyvin Kallen aikatauluun. "Työ Ymin rakennusosastolla päättyy kello 16:n aikoihin. Sen jälkeen ehtii hyvin joukkueen harjoituksiin puoli viideksi urheilutalolle.

Viimevuotiseen tapaan Ymin henkilöstön on mahdollista lunastaa Kouvojen kausikortti 200 markan alennuksella Kouvojen toimistosta. Lisäksi henkilöstön käyttöön on varattu muutama yrityslippu sekä irtolippuja.

Kymi Paper Oy:ssä kortti- ja lippuasioita hoitavat **Tuula Vainikka, Irja Halme, Senja Erjansalo, Päivi Tuominen** sekä **Kirsi Hedström**. Voikkaan tehtaalla lippuja saa **Paul Wilanderilta** henkilöstöhallinnosta.

Lippuasioista kerrotaan tarkemmin Kymi Paper Oy:n ja Voikkaan tehtaan Notes-ilmoitustauluilla.

Jatkoa sivulta 25.

Aurantolassa puhuttiin asiaa

Tuija Kaartinen esitteli työsuojelun parityöskentelyn kehittämistutkimuksen tulokset ja kiinnitti erityistä huomiota tarkastustoiminnan merkitykseen.

Konsernin turvallisuustoiminnasta alustanut työsuojelupäällikkö **Martti Kokko** muistutti mm. Lotus Notesin ja erityisesti intranetin mahdollisuuksista.

Nollan tapaturman tavoitteesta puhuessaan Kokko sanoi, että työsuojelu ei saa takertua kiintiöajatteluun. "Myös asiakkaamme vaativat turvallista työskentelyä. Turvallisuus on myös ammattitaitoa."

Johtava lääkäri **Antti Jokinen** mainitsi, että uusissa päihdeohjeissa on aikaistettu sekä ongelman puheeksiottoa että hoitoonohjausta. Varhaisemmassa vaiheessa hoitoon lähtevä saa myös paremmat taloudelliset edut.

Jokisen mukaan laki yksityisyyden suojasta työelämässä sallii huumetestit, mutta edellytys on, että ne ovat työterveyshenkilöstön tekemiä, testausmenetelmät ovat luotettavia, testeihin pitää olla syy. Testauksessa on myös painotettava omaa yrityskohtaista hoitoonohjausmallia. Seurauksia aiheuttomista testeistä ei saa ilmetä.

Yhteistoimintapäivän päätteeksi tehtiin ryhmätöitä, joissa painotettiin mm. työsuojelutiedotuksen merkitystä.

Silmälasikorvaus

Kassan uudet säännöt tulivat voimaan 1.5.2000. Muutoksessa oli kyse sääntöjen kokonaismuutoksesta. Pohjana muutostyössä olivat Vakuutus-kassojen Yhdistyksen viimeksi vahvistamat mallisäännöt sairauskassoille. Uudet säännöt on lähetetty aikaisemman käytännön mukaisesti luottamushenkilöille kesän aikana. Lisäksi säännöt on tallennettu Notesiin. Sinne on myös tallennettu kassan yleisohjeet.

Silmälasikorvausasiaa on tiedusteltu usein kassalta. Sen vuoksi on paikallaan kerrata tämän etuuden korvaussäännöksiä. Silmälasikorvauskohdasta/sääntöjen 14 §:n 2 momentin 7 a- (linssit) ja 7 b-(kehrukset) ilmenevät seuraavat silmälasihankinnan korvattavuudelle asetetut vaatimukset:

- Maksavana jäsenenä on oltava vähintään kaksi vuotta ennen kuin voi saada korvausta
- Silmälasimääräys pitää olla joko kassan hyväksymältä kassan nimeämän lääkäripiirin lääkäriltä tai kassan hyväksymän lääkäripiirin alueella pysyvästi toimivalta optikolta
- Korvausta voi saada yksistä silmälasista
- Linssien on oltava hiottu optisesti näkökykyä korjaaviksi
- Linssit korvataan 500 markkaan saakka kokonaan ja sen ylittävältä osalta 75 %
- Vaihtoehtoisesti voi valita perinteisten linssien sijaan piilolinssit (uusi kohta)

- Tällöin korvausperusteena on perinteisten linssien korvaussäännökset siten, että korvataan yksi ostokerta, joka saa sisältää yhden tavalliset jatkuvakäyttöiset piilolinssit tai vaihtoehtoisesti enintään 180 paria kertakäyttöisiä piilolinsejä

- Kehyksistä korvataan enintään 400 mk, kun 2 vuotta maksavaa jäsenyyttä on täyttynyt, ja kun kehushankinta on tehty samoin kuin linssihankinta.

Uudelleenkorvaus

- Linssien osalta uudelleen oikeus korvaukseen syntyy kahden vuoden kuluttua edellisen linssihankinnan maksupäivästä lukien

- Kehyksistä uudelleen oikeus korvaukseen on neljän vuoden kuluttua edellisen hankinnan maksupäivästä lukien.

Ei korvattavaa

- Näöntarkastusmaksu ei kuulu korvattaviin Kassan hyväksymän lääkäripiirin alueella toimivien silmälasiliikkeiden kanssa on aikoinaan sovittu, ettei maksua peritä, jos tarkastus johtaa silmälasien hankintaan

- Erilaiset jäsenen itsensä haluamat hienoudet, mm. muotiin liittyvät, eivät kuulu korvattaviin, koska kassa korvaa vain tarpeellisia, sairaudesta aiheutuvia kustannuksia

- Piilolinssien käyttöön liittyvät hoitoaineet ja välineet eivät kuulu korvattaviin. ■

Kuvassa nuoret lupaukset Ville Posti (vas.) ja Jesse Kiuru.

Kansallista junioritennistä pelattiin Koskenrannan kentillä

Kauniina elokuisena viikonloppuna Koskenrannan tenniskentät tarjosivat ihanteelliset olosuhteet kansallisen junioritenniskilpailun, Kymi-turnauksen, pelaamiseen. Paikkaa ihasteltiin; hyvät kentät, kaunis paviljonki ja mukava ympäristö. Pelaajat tarjosivat hyvää peliä.

Kymin massakentillä pelattiin kolme sarjaa: T ja P 16 v., P 14 v. ja T ja P 12 v. Urheilupuiston kentillä lisäksi kaksi sarjaa: T 14 v. ja T ja P 10 v.

Osanottajia oli 27, joista muutama otti osaa kahteen sarjaan. Haminalainen Ville Posti urakoi kaksitoista- ja neljätoistavuotiaiden sarjoissa voittaen molemmat näyttöstyylisiin. Kuten myös samoissa sarjoissa toiseksi tullut Jesse Kiuru Lahdesta. Ville on onnistunut jo kolmena vuonna peräkkäin ottamaan sarjavoiton Kymi-turnauksessa. Tänä vuonna hän teki sen kahdessa sarjassa.

Tältä haminalaiselta nuorukaiselta voimme jatkossakin odottaa varmoja otteita. Kuusankosken KuTea edustanut Simo Lampinen pelasi hyvän kilpailun P 14-vuotiaissa voittaen oman alkulohkonsa. Semeissä tuli sitten vastaan Jesse Kiuru voittaen ottelun 7-5, 6-1. Lahdesta oli mukana myös maan ikäluokan lupauksiin kuuluva Saana-Marja Siivonen (T 12 v.), joka nyt joutui pelaamaan sekasarjassa ja hävisi juuri Villelle semeissä 6-0, 6-2.

Tulokset loppuotteluista:

T/P 10 v: 1. Kalle Nikunen LVS, 2. Miki Heinonen KoTS.

T/P 12 v: Ville Posti HamTS-Jesse Kiuru LVS 6-0, 6-1.

T 14 v: 1. Saila Soininen KoVS, 2. Linda Bask LVS.

P 14 v: Ville Posti HamTS-Jesse Kiuru LVS 6-1, 6-1.

T/P 16 v: 1. Per Länsmans LT, 2. Heidi Lautaniemi LT. ■

Tavoitteena Kiilopään huippu 546 metrin korkeudessa.

RUSKARETKELÄISET LAPIN MAISEMISSA

Ruska-aikaan Saariselällä

Saariselällä virtaava Lutto-joki on hyvin matala ja kivikkoinen.

Syyskuun puolesta välissä vietti liikuntaväki kolme vaelluspäivää Lapissa, Saariselän tunturimaisemissa. Matkaan osallistui 71:n henkilön ryhmä, Kymn ja Voikkaan tehtaiden palveluksessa olevia, perheenjäseniä ja eläkeläisiä.

Sää suosi ulkoilijoita, vaikka ruska teki vasta tuloaan. Norjan puolelle suuntautuneella autoretkellä päästiin kuitenkin ihailemaan ruskaa poikkeuksellisen kauniissa maisemissa. Kullanhuhdonnan perusteitakin ehdittiin opiskella.

Päivittäiset vaellusretket kestivät useita tunteja, joten eväät kauniissa luonnossa maistuivat, mutta myös pieniä hiertymiä jouduttiin hoittelemaan ensiapulaukun varusteilla. ■

Kirkkovenesoudun mestaruus ratkottiin Kymijoella

TEKSTI: SAKARI AHOLA
KUVA: KATJA KUOKKANEN

Konsernin mestaruuskisa soudettiin sateessa Kuusankoskella 31.8.2000.

Kirkkovenesoutu on UPM-Kymmene-konsernissa pitkään harrastettu laji. Valtakunnan tasolla on kilpailumenestystäkin tullut merkittävästi, voitaneen jopa väittää, että kaikista lajeista parhaat joukkuesaavutukset. Meneinä vuosina menestyksestä vastasivat Lappeenrannan soutajat, joilla lajissa on pisimmät perinteet. Vuonna 1997 pantiin Lappeenrannan ja Kuusankosken voimat yhteen ja taas päästiin SM-mitalikantaan.

Vuonna 1998 kilpailtiin ensimmäisen kerran konsernin kirkkovenesoutumestaruudesta ja Jämsänkosken lahjoittamasta kiertopalkinnosta. Kilpailu käytiin 2000 metrin matkalla Jämsänkosken soutustadionilla. Voiton vei Voikkaan ja Kymin yhdistetty joukkue. Viime vuonna kilpailtiin samassa paikassa samalla matkalla ja kisan voitti Voikkaa. Tämän kilpailun yhteydessä sovittiin, että vuonna 2000 kilpailut pidetään Kuusankoskella ja pyritään saamaan venekuntia lisää mukaan. Konsernista löytyy kymmenkunta kirkkoveneporukkaa, mutta viiden-toista ihmisen työstä irrottaminen tuntuu olevan nykyisin vaikeaa.

Tämän vuoden kisa päätettiin soutaa Kymijoella keskellä Kuusankosken kaupunkia, radalla, jossa veneet ovat kaiken aikaa näkyvissä. Soudettava matka oli reilut 5 kilometriä, 2 x 2,5 km lenkki, joten perämiehen osuus korostui, kun kirkkovenellä on jäykät niskat. Kisaan ilmoittautui neljä jo ennakkoon ajatellen konsernin parasta venekuntaa: Lappeenranta, Kymi, Voikkaa ja Jämsänjokilaakso. "Jämpsäläiset" olivat päättäneet yhteisvoimin viedä pytyn jokilaaksoon. Lappeenranta oli saanut liikkeelle mielenkiintoisen, kovia kokeneen ryhmän, täydennettynä nuorilla soutajilla. Jouk-

kue vaikutti ennakkoon kovalta. Kymi ja Voikkaa olivat vanhan tavan mukaan hehkuttaneet kilpailutilannetta jo viikkoja etukäteen ja ilmassa oli ihan selvä Suomi-Ruotsi-maaottelufiilis. Ilma ei oikein suosinut kilpailua, sillä ilta-päivällä alkanut tihkusade voimistui pitkin iltaa, mutta soutuhan on vesiurheilua, jota sade ei haittaa.

Lähtöarvonta heitti suurimman ennakkosuosikin, Voikkaan, ykköspaikalle. Kahden minuutin väliajoin lähdettiin Voikkaan perässä, Kymi, Jokilaakso ja Lappeenranta. Voikkaan vene pääsi heti alusta lähtien hyvään vauhtiin, vaikka aivot välillä viuhdoivat eri tahdissa. Vähäinen yleisö yritti Kuusaan sillalta kannustaa soutajia vinhempaan vauhtiin ja vähän vääriä väliaikoja antamalla kilpailu tiivistyi. Sillalta on tosi mahtava seurata soutamista, kun sieltä näkee homman edestä ja takaa, joten yksittäiset tekniikkavirheet näkyvät selvästi. Paikalla ollut erikoisvalokuvaaja **Matti Oksanen** ikuisti kaikkien soutajien työskentelyä filmille, mistä on myöhemmin hyvä ihailta osaa mistään ja pyrkiä parantamaan tyyliään. Jokilaaksosta oli kuvausryhmä matkassa ja he kuvasivatkin koko soutu tapahtuman purkkiin. Olisi kiva nähdä se joskus.

Kilpailu eteni ennakkosuunnitelmien mukaan Voikkaan hallinnassa. Perämies kyllä joutui muuttaman kerran ojentamaan soutajia yhtäaikaaisuuteen, mutta kun suoritus oli ohi tuntui joukkueen yksimielinen toteamus olevan, että "hyvä soutu". Voikkaa tuli ykkösenä maaliin ja oli saanut kurottua sen verran kaulaa muihin, että pohja-aika piti loppuun asti. Kakossijasta käytiin tiukka kisa Kymin ja Jokilaakson välillä. Olikohan myöhemmästä starttipaikasta

hyötyä, koska Jokilaakso oli se-
kunnin nopeampi. Lappeenranta
jäi tällä kertaa neljänneksi.

Palkintojenjaon yhteydessä ja
hyvän iltapalan myötä sovittiin,
että ensi kesänä perinne jatkuu ja
kilpailut pidetään Jämsänkoskella
koskisoutuna. Toivotaan lisää ve-
nekuntia viivalle.

Soutukesä alkaa olla paketissa
ja on varmaan hyvä vähän muis-
tuttaa mieliin, mitä kulunut kausi
toi tullessaan. Soutajathan kilpai-
livat jo talvella omia sisäsoutuki-
sojaan ergosoutulaitteella. Kuu-
sankoskelta osallistui näihin ki-
soihin ensimmäistä kertaa SM-ta-
solla Voikkaan paperilta Pasi
Pakkala heti erinomaisella me-
nestyksellä: SM-10 hopeaa ja SM
2000 m neljäs tila. Tästä on hyvä
jatkaa.

Kirkkovenejoukkue on soudel-
lut vaihtelevalla menestyksellä.
Parhaat soudut ovat Kotkan meri-
päiväsoutujen voitto ja SM 30 km
5. tila, kakkos- ja kolmostiloja on
muutamia. Sulkavalla oli vara-
miehinen joukkue, joka souti hy-
vän ajan 4.16. Pannaan tulevana
kesänä paremmaksi! Vielä kaikil-
le soudusta kiinnostuneille, että ei
siellä veneessä aina mennä "mä-
li tiskissä", soutu on terveellinen
ja hauska liikuntamuoto. Roh-
keasti vaan mukaan.

Tulokset: I Voikkaa 21.42,89,
II Jokilaakso 21.58,71, III Kymi
21.59,79, IV Kaukas 22.11,92.

**Voikkaan joukkueessa souti-
vat:** Hannu Jarva (perämies),
Kimmo Kukkola, Antero Ahtiain-
nen, Jarkko Heimonen, Sakari
Ahola, Lasse Nyström, Pasi Pak-
kala, Esa Greijula, Jarkko Niitty-
maa, Tero Mäkinen, Matti Laak-
sonen, Juhani Kärkkäinen, Tapio
Nikkilä, Auvo Kouvo ja Hannu
Lankinen. Huollosta vastasi Jor-
ma Korpinen. ■

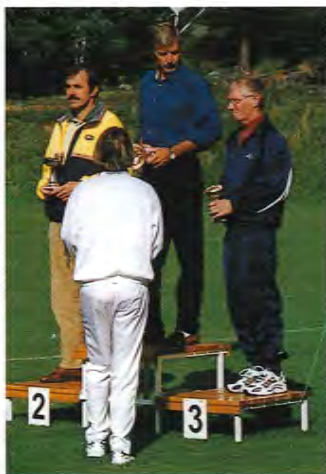

Hölkätapahtumassa Jämsänkoskella mukana olleet Kymin ja Voikkaan edustajat.

YHTEINEN LIIKUNTA VETI VÄKEÄ JÄMSÄNKOSKELLE

UPM-kymmeneläisten oma hölkätapahtuma

TEKSTI: LEO SUOKAS
KUVAT: LEO SUOKAS JA MIKKO RUUTH

M55-sarjan juoksijat palkin-
topallilla, (vas.) Markku
Tunturi, Antero Ahtiainen ja
Veijo Voittonen.

Sunnuntaina 10. syyskuuta
osallistui Kymin ja Voik-
kaan liikunnasta parikymmentä
henkilöä Jämsänkoskella järjes-
tettyyn hölkätapahtumaan. Sau-
vakävely- ja hölkkäsarjojen lisäk-
si oli mahdollisuus kilpailla nel-
jässä miesten ikäluokassa ja kol-
messa naisten sarjassa. Noin
230:n osallistujan joukko jakau-
tui pääosin sauvakävely- ja hölk-
käsarjaan, mutta kilpasarjatkin
olivat hyvin edustettuna. Mainit-
takoon ulkomainen menestykse-
käs edustus ranskalaisten, saksalaisten ja virolaisten mukanaol-
lessa. Varsinkin harrastesarjoissa

oli naisedustus huomattavan run-
sas. Kilpasarjoista M55-sarjassa
otti voiton **Antero Ahtiainen** ja
M45-sarjassa **Auvo Kouvo** oli toi-
nen. Muutkin kilpasarjoihin osal-
listuneet Kymin ja Voikkaan edus-
tajat menestyivät hyvin, **Lasse
Leppäsen** ja **Olli-Pekka Koivi-
kon** sijoituessa sarjoissaan vii-
denneksi. Harrastelijasarjoihin
osallistuneet nauttivat suorituksen
aikana todella kauniista maise-
mista. ■

Kuvassa mitalein palkitut (vas.) Hannu Kajander, Marjo Ukkonen, Ari Storhammar, Pekka Lampinen, Ari Piira, Esa Verho ja Tapani Joutjärvi.

TEKSTI: LEO SUOKAS
KUVA: ANSSI PÄLVISALO

Työpaikkaliikunnan festivaalit tällä kertaa Kuopiossa

Kymiltä ja Voikkaalta osallistui 40 henkilön ryhmä 26.–27. syyskuuta kuudensiiin työpaikkaliikunnan festivaaleihin Kuopiossa. Runsaasta liikuntalajivalikoimasta osallistuimme jumppaan, lentopalloon, tennikseen, golfiin, petankkiin, rullaluisteluun ja sauvakävelyyn. Osassa näistä lajeista ei kilpailtu.

Järjestelyvastuun tapahtumasta kantoi Suomen Kuntourheiluliitto omalla projektihenkilöstöllään. Niinpä 30 eri lajin ja tuhansien osallistujien joukko sai jopa lupsakat savolaisetkin hämilleen. Hyvällä yhteishengellä kuitenkin kaikki sujui luonnikkaasti. Seu-

raavan tapahtuman pitopaikka on Oulu.

Kaikissa lajeissa, joissa kilpailimme, on mm. petankin tasonoussut erittäin korkeaksi ja kilpailu sen mukana. Aikaisempina vuosina on loppuottelut käyty Voikkaan ja Kymin joukkueiden kesken. Nyt loppusarjan peleissä Kymin ja Voikkaan joukkueet joutuivat vastakkain pudottaen toisiaan. Mitaleita ei tälläkään kertaa jääty. Mitalikannassa olimme petankissa, tenniksessä ja sulkapallossa ja lentopallossakin mitalit jäivät vain yhden pisteen päähän. ■

TEKSTI: JUKKA OJONEN

Voikkaalle vuodeksi petankkivaltikka

Jo kuudennen kerran pelattiin tehtaitten välinen petankkiturnaus Kymi–Voikkaa. Kiertopalkinto oli nyt kaksi vuotta ollut Kymin puolella ja voittoa lähdettiin tälläkin kertaa hakemaan. Voikkaalaiset kuitenkin päättivät näyttää, miltä puolen jokea peliä alettiin ensin pelata Kuusankoskella ja korjasivat voiton 13 – 5.

Ensimmäinen kilpailupäivä lähti nihkeästi käyntiin Klubin kentällä. Voikkaalle 9 – 0 johto. Illan paras joukkue oli Voikkaan 3-joukkue, jossa pelasivat Matti Koste, Mikko Jaanu ja Tapani Joutjärvi.

Toinen kilpailupäivä Ky-

min Teollisuusoppilaitoksen kentällä oli jo mukavampi kymiläisten kannalta. Nyt saatiin voitto kotiin 5 – 4. Illan paras joukkue oli Kymin III-joukkue, jossa pelasivat Eero Eriksson, Lasse Backman ja Jukka Ojonen. Muita mukana olleita kymiläisiä: Laura Kero, Arvid Kauppinen, Jan-Erik Grön, Martti Menna, Jouni Askola, Raili Ojonen, Arja, Tapio ja Lasse Ahlroth. Voikkaan joukkueessa pelasivat: Ari Piira, Katri Rippatti, Veli-Matti Verho, Jouko Raschka, Esa Verho, Timo Wiik, Tarja Stenberg, Maj-Britt Malmberg ja Ismo Simola.

Kuulapelin tiimoilta

Tiivis ja vilkas kesäkausi on saatu päätökseen. Elokuun lopulla käytiin pelaamassa Kuopiossa työpaikkaliikunnan festivaaleilla. Tällä kertaa menestys ei ollut sitä mihin oltiin totuttu, mutta ei nyt ihan huonokaan. Kymin I-joukkue tippui jatkopeleistä ensimmäisenä joukkueena häviten yhdellä pisteellä jatkopaikan ja jäi näin yhdeksänneksi. Kymin II-joukkue (Lasse Ahlroth, Lasse Backman ja Pekka Suorsa) tuli neljänneksi häviten pronssiottelun 6 – 13 Voikkaan I-joukkueelle. Joukkueessa pelasivat Ari Piira, Tapio Joutjärvi ja Esa Verho. Voikkaan II- ja III-joukkueet oli-

vat molemmat kahdeksan joukossa.

Lokakuun alusta maanantai-iltaisin klo 18.00 aloitetaan hallipeilit ja silloin voivat uudet tulokkaat tulla tutustumaan lajiin. Hallilla on nähtävissä talvikauden ohjelma, josta selviää myös muut pelipäivät.

Petankkihallilla avoimet ovet

9. ja 11.10. klo 18–20
sekä 15.10. klo 13–16.

Tervetuloa tutustumaan hauraan ja tarkkuutta kehittävään kuulapeliin!

Kuusaansaaren 3-vuoron pojille oikein paljon kiitoksia.

Jorma

Sydämellinen kiitokseni teille kaikille, jotka eri tavoin muistitte ja ilahduttite minua täyttäessäni 50 vuotta.

“Pertsä” Joutjärvi

Kiitän teitä kaikkia; työtovereita, työnjohtoa ja muita kumppaneita muistamisesta jäädessäni vapaalle, ja siitä, että olen saanut tehdä kanssanne yhteistyötä yli 42 vuoden ajan.

Ossi Laaksonen

Kiitos työtovereille joen molemmin puolin 40 yhteisestä vuodesta.

Antti Ripatti

Lämmin kiitos muistamisesta työtovereille.

Jorma Mäkelä

Lämmin kiitos muistamisesta jäädessäni vapaalle.

Pentti Lakimo

Kiitos muistamisesta.

Juhani Kulhelm

50 V

Ostaja **Jarmo Kontkanen** Voikkaan osto-osastolta viettää 50-vuotismerkkipäiväänsä tiistaina 24.10. **Kahvitilaisuus Voikkaan kerholla kello 12.00 - 17.00.** Tervetuloa!

Kari Mauno

Markku Rantanen

Jukka Ojonen

Jyri Kylmälä

Esko Kaartinen

KYMI PAPER OY

Paperitehdas

Teknikko **Kari Mauno**, 47, on nimitetty paperitehtaan kunnossapitoinsinööriksi 1.10.2000 alkaen. Hän tulee toimimaan Artti-projektin asennusvalvojana vuoden 2002 alkuun.

Ins. **Markku Rantanen**, 41, on 1.10.2000 alkaen nimitetty kunnossapidon kehitysinsinööriksi paperitehtaalle. Hän tulee hoitamaan Artti-projektin ajan kunnossapitoinsinöörin tehtävää. Rantanen raportoi kunnossapitopäällikkö Timo Honkaselle.

Päivämestari **Jukka Ojonen**, 47, on siirtynyt 1.10.2000 alkaen arkkisalin käyttöinsinööriksi.

Varavuoromestari **Arto Virtanen**, 41, on siirtynyt 1.10.2000 alkaen arkkisalin päivämestariksi.

Vt. varastomestari **Jari Metsälä**, 32, siirtyi 18.9. alkaen paperivarastosta arkkisaliin koulutetta-

vaksi varavuoromestariksi. Hän toimii 1.10.2000 alkaen varavuoromestarina.

Muutoksena aikaisempaan jälkikäsitteilyn päivämestari **Jaakko Laurema**, 53, raportoi tuotannonohjauspäällikkö Pekka Mertakorvelle 25.9.2000 alkaen.

Sellutehdas

Dipl.ins. **Jyri Kylmälä**, 27, on 1.9.2000 alkaen nimitetty kuidunvalmistuksen kehitysinsinööriksi. Kylmälä raportoi tuotantopäällikkö Markku Laakoselle.

Ins. **Esko Kaartinen**, 52, on 1.9.2000 alkaen nimitetty sekä koivu- että mäntykuitulinjojen käyttöinsinööriksi. Kaartinen raportoi tuotantopäällikkö Markku Laakoselle.

KYMI PAPER OY

Vuoromestari **Allan Alen** C-laitos (41 palvelusvuotta), A4-valmistaja **Paavo Kylmäperä** arkki-sali (28), mittaustyönjohtaja **Heikki Voutilainen** sellutehdas (24).

UPM-KYMMENE OYJ, VOIKKAA

Rakennustyöntekijä **Veikko Armas Vaikkinen** Vo rakennusosasto (40 palvelusvuotta).

Jukka Wallenius in memoriam

Edellisen lehden ilmestymisen jälkeä tietoomme tulleet kuolleet eläkkeensaajat:

Aleksander Aavaluoma, 93, Ky sulf.sellu (kuollut 5.8.00), **Yrjö Kuitikka**, 73, kuljetus (26.8.00), **Paavo Laakso**, 91, rakennusosasto (08.08.00), **Sievä Lindberg**, 88, rakennusosasto (27.8.00), **Artturi Oinonen**, 91, metsäosasto (4.9.00), **Aatos Pentikäinen**, 63, Kni konekorjaamo (31.8.00), **Paavo Salama**, 82, Ky paperi Y-osasto (24.8.00), **Erkki Salminen**, 78, Ky sellun kunnosapito (27.7.00).

Merkittävässä tehtävässä valtionhallinnossa työskennellyt ylijohtaja **Jukka Wallenius** kuoli 30. heinäkuuta Espoossa. Hän oli syntynyt 13. tammikuuta 1919.

Kuusankoskelaisille Wallenius tuli tutuksi toimittuaan vuosina 1948-1954 Kymn teollisuusoppilaitoksen rehtorina. Jukka Walleniuksen aikana opetuksen seurannassa otettiin käyttöön ns. näytetunnit. Hänen toimintaansa leimasi perusteellisuus mm. opetusohjelmien valmistelussa.

Walleniuksen aikana saannottiin irti Kuusankosken kunnan ja Kymiyhtiön välinen sopimus jatko-opetuksen antamisesta teollisuusoppilaitoksessa. Samoihin aikoihin aloitettiin koululla myös työntekijöiden jatkokoulutus.

TYÖTERVEYS TIEDOTTAA

Tiistaina 31.10. työterveyskeskus suljetaan poikkeuksellisesti jo kello 11.30 henkilökunnan koulutuksen takia.

Tulityökurssit

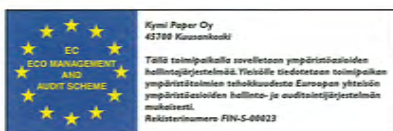
Peruskurssi 24.10.	ilmoittaudu 20.10. mennessä
Jatkokurssi 17. , 19.10.	ilm. 13.10. mennessä
Jatkokurssi 31.10., 2.11.	ilm. 27.10. mennessä
Jatkokurssi 14.11.	ilm. 10.11. mennessä

Tulityökurssin jälkeen tulityökortti on voimassa 5 vuotta, sen jälkeen tulee hakeutua tulityön jatkokurssille ennen kordin voimassaoloajan umpeutumista. Jatkokurssin jälkeen kortti on voimassa 8 vuotta. Tarkista, onko korttisi voimassa ja tarvittaessa ilmoittaudu kurssille!

Ilmoittautuminen: **Perttu Kero**,
puh. 52662, 040-583 0499 tai sähköpostilla.

"Vihreät" merkit kertovat

Kymn hienopaperit valmistetaan ympäristöä säästäten. Tuloksena ovat tasalaatuiset ja arkistokelpoiset tuotteet. Tästä kertovat toiminnallemme ja tuotteillemme myönnetty oheiset merkit ja sertifikaatit. Tämän painotuotteen papereille on myönnetty pohjoismaisen ympäristömerkin käyttöoikeudet. KymPrintin osalta numero on 444 004 ja Novatechin osalta 244 024.

Suomi on kuuluisa koulutus-
tasostaan – tai on ainakin
ollut. Suomalaisten osaaminen
maailmalla on ollut jo jonkin ai-
kaa hyvässä kurssissa. Onko tuo
mielikuva vain meille syötetty,
kupla, vai onko sillä todellakin
katetta?

Suomalainen koulu on perin-
teikäs. Se säilyi hengeltään lähes
muuttumattomana vuosisadan
alusta aina 60-luvulle asti. Silloin
koulua alettiin muuttamaan. 1970-
luvulla tuli peruskoulu ja monen
mielestä sen jälkeen mikään ei
ole ollutkaan ennallaan. On totta,
että peruskoulun myötä muuttui
paljon. Peruskoulua on arvosteltu
monelta suunnalta. Koulun ar-
vosteleminen onnistuikin kaikil-
ta. Jokainenhan on koulua käy-
nyt, joten asiantuntijoita riittää.

Oli miten oli, niin koulutuk-
sen perusajatus on kuitenkin
edelleen sama. Nykyinen perus-
koulu luo pohjan myöhemmälle
opiskelulle ja työelämälle. Sitä ei
moni työssä oleva tule ajatelleek-
si.

Suomalaiset arvostavat koulu-
tusta. Viime aikoina on myös pu-
huttu koulutuksen arvostuksen
nostamisesta myös palkan muo-
dossa.

Koulutus mahdollistaa jatko-
koulutuksen ja siten pääsyn mo-
nelle eri alalle ja uralla eteenpäin.
Koulutuskenttä on myös laajentu-

nut ja se on avannut perinteisen
kouluputken rinnalle vaihtoehto-
ja. Koulua voidaan käydä ja teh-
dä työtä – rinta rinnan. Se sopii-
kin monelle, varsinkin jos aikoi-
naan koulu ei kiinnostanut. Meil-
lä Suomessa elää vahvana ajatus,
että koulun jälkeen opiskelua ei
enää ole tai että vanhana ei opi
enää mitään. Uusimmat oppimis-
tutkimukset ovat osoittaneet nuo
ajatukset harhaluuloksi. Oppi-
mista tapahtuu niin kauan kun on
halua eli motivaatiota. Usein mo-
tivaatio syntyy vasta työnteon
myötä. Syntyy halu edetä uralla.
Työtä tehneet esimiesasemaan
päässeet henkilöt ovatkin usein
arvostettuja työpaikoillaan. Kaik-
ki tietävät, että tällaiset henkilöt
osaavat asiansa perusongelmia
myöten.

Joskus kuulee kommentin,
että koulusta ei ollut mitään hyö-
tyä. Se on roskaa, sillä työn oppi-
minen ja työssä oppiminen ovat
hyviä esimerkkejä siitä, että oppi-
mista riittää niin kauan kuin elä-
män päiviäkin. Ja koulussa luo-
daan pohja oppimiselle, tapahtuu
se sitten missä tahansa.

Eikä oppiminen tapahdu to-
dellakaan aina koulumaisissa olo-
suhteissa. Päinvastoin. Nykyinen
teknologian kehitys pitää kaikki
hereillä, mikäli aikoo työpaik-
kansa säilyttää.

Ilo oppia on oppimisen suola.

Stressi ja oppimisen vaikeus taas
sen vastakohtia, joskin kaikkea
elämässä tarvitaan. Muuten ei
osaisi iloita onnellisistakaan het-
kistä.

Eräs oppimisen filosofioista
kuuluu: Kun kuulet – unohtat,
kun teet – muistat, kun opetat –
osaat.

Kaikki aikuiset ovat elämänsä
varrella kokeneet nuo elementit
ja tulevat polvet kokevat sen hei-
tänkin useammin.

*Peluri tarkastelee kuusankos-
kelaista paperiteollisuutta ja
siihen liittyviä asioita ulko-
puolisin silmin. Kannanotot
eivät välttämättä heijasta
Kymi Paper Oy:n tai Voikkaan
tehtaan mielipiteitä.*

TOIMITUS Kymi Paper Oy:n viestintäosasto, 45700 Kuusankoski, puh.vaihde 0204 15 121, telekopio 0204 15 2186. **PÄÄTOIMITTAJA** Reijo Virta, puh. 0204 15 2168, e-mail: reijo.virta@upm-kymmene.com. **TOIMITUSPÄÄLLIKKÖ** Irma Niemi, puh. 0204 15 2173, e-mail: irma.niemi@upm-kymmene.com. **LEHDEN ULKOASU** Ulla Parikka, puh. 0204 15 3262, e-mail: ulla.parikka@upm-kymmene.com. **TOIMITUSAVUSTAJA** Arja Mellanen, puh. 0204 15 2225, e-mail: arja.mellanen@upm-kymmene.com. **OSOITTEENMUUTOKSET** Ulla Paajanen, puh. 0204 15 2161, e-mail: ulla.paajanen@upm-kymmene.com. **KIRJAPAINO** Alprint Sarankulma, Patamäenkatu 7, 33900 Tampere, puh. vaihde (03) 266 6500. **VÄRIEROTTELUT** Cadnet Oy, Kukkomaäki 23, 45610 Koria, puh. 05-382 1404. **TOIMITUSKUNTA** Kymi: Maarit Lahtinen, Keijo Lehtoranta. Voikkaa: Keijo Koivula, Soile Kärhä, Veikko Tolvanen. **PAPERI** kannet: Novatech 150 g/m², kaksoispäälystetty painopaperi, sisus: KymPrint 100g/m², konepäälystetty mattakalanteroitu painopaperi. Paperille on myönnetty pohjoismaisen ympäristömerkin käyttöoikeus, numero 444 004. SFS on myöntänyt Kymi Paper Oy:n ympäristöjärjestelmälle sertifikaatin vuonna 1995. **LEHDEN SEURAAVA NUMERO** ilmestyy viikolla 44. Lehteen tarkoitettujen aineiston on oltava perillä toimituksessa viimeistään 13.10.2000. ISSN 0358-416X.

Enemmän kuin uusi paperilaji.

Nämä uutuudet ovat enemmän kuin pelkkää paperia. **Future** ja **Yes** ovat tulevaisuuden ratkaisu. Ne eivät ole vain täydellinen valikoima huippuluokan tuotteita ammattilaisille ja kotikäyttäjille. **Future** ja **Yes** ovat kattava asiakaspalveluohjelma – ylivoimaisista logistiikkapalveluista merkkiuskollisuutta lisääviin ratkaisuihin.

Future ja **Yes** ovat mahdollisuus tehdä enemmän ja parempia kauppoja. Niiden kanssa voimme avata ikkunan tulevaisuuteen – yhdessä. Sano kyllä tulevaisuudelle.

Yes Color copy
Loistava värinointisto,
myös kotiulostimilla.

Yes Gold premium
Kirjeenvaihtoon ja tervehdyksiin.

Yes Silver multifunction
Katevä kotona ja toimistossa, tulostimessa
kuin tulostimessa, milloin tahansa.

Yes Bronze copy / print
Tallettaa parhaat ideasi ja pelastaa
lapsesi sadepäivän.

Future imagetech
Tarkka ja häikäisevä
värinointisto.

Future inktech
Paras perinteisissä toiminnoissa,
kuten mustesuihku- ja lasertulostuksessa.

Future multitech
Todellinen yleispaperi moneen käyttöön
ja erilaisiin konettokoneisiin.

Future lasertech
Menestyy myös vaikeissa olosuhteissa,
kun kopioidaan tai laseroidaan suuria määriä.

Future offset tech
Suunniteltu toimimaan offset-painatuksessa.

Future tcf
Toimiston ekoystävää.

UPM-Kymmene Fine Paper

Kotimaan myynti, Eteläesplanadi 2, 00130 Helsinki, puh. 0204 15 121 (vaihte), telekopio 0204 15 0507.
www.future-paper.com, www.yes-paper.com